

Avstrijci so prvaki

Solidno tretje mesto za Jugoslovane — Prvenstvo je bilo na Jesenicah in vendarle tudi na Bledu

Bled, 8. febr. Včeraj in danes je bilo na Jesenicah in na Bledu IX. evropsko prvenstvo v kegljanju na ledu. Ker včeraj ledena ploskev na jezeru še ni bila dovolj trda, se je tekmovalje začelo na Jesenicah. Prireditelj pa se je danes nadaljevala na Blejskem jezeru, kar je napravilo tekmovalje še privlačnejše. Včeraj je tekmovalje otvoril predsednik Mednarodne zveze za kegljanje na ledu Alojz Schober z Dunaja.

Včeraj je bilo najprej na sporedu tekmovalje v bližnjem in zbijanju. Nastopilo je 19 tekmovalcev, med katerimi je bil najboljši Avstrijec Harringer, ki je zbral 39 točk. Za njim so se zvrstili tekmovalci Zahodne Nemčije in Italije, peto mesto pa je zasedel Černe (Bled) 33. Drugi naši tekmovalci so zasedli naslednja mesta: 11. Janežič (Jes.) 24, 12. Vidic (Bled) 23, 16. Drinovec (Jesenice) 12.

Danes dopoldne se je tekmovalje nadaljevalo na Bledu in so najprej nastopili v disciplini metanja v daljavo, nato pa so nadaljevali z ekipnim tekmovaljem. V metanju v daljavo so bili tekmovalci razdeljeni v splošni in starostni razred. V prvem je nastopilo deset, v drugem pa šest tekmovalcev. Tudi tu so prevladovali Avstrijci in je v splošnem razredu zmagal Hörnl 161,18 metrov. Do petega mesta so se nato

zvrstili še Nemci in Avstrijci. Naš tekmovalce Klinar pa je zasedel šesto mesto z 118,25 m, 9. Gerbej (Jes) 107,7 m. V starostnem razredu je bil najboljši Avstrijec Steiner s 131,0 m, 5. Černe (Bled) 117,2 m, 6. Klemenc (Jes) 101,25 m. Če bi bile razmere

Nem), obe po 26 točk, 4. Jugoslavija 25 točk (Drobnjak, Drinovec, Vister, Slibar), 7. Bad Ischel (Avstr.) 21 točk, 6. Bled I., 13. Jesenice I., 14 Bled II.

Prvič doslej je na evropskem prvenstvu zmagala Avstrija, ki je

Boksarski 'dvoboj leta' v Ljubljani

24. februarja Jugoslavija : Poljska na Gospodarskem razstavišču ● Žurman in Prešeren v državni reprezentanci ● Videli bomo pet evropskih prvakov

(Kaj več o tem berite na 2. strani)

danes nekoliko ugodnejše za tekmovalje, bi prav gotovo kakšen tekmovalce presegel evropski rekord v daljavo, ki nosi znamko 173,25 m.

V nadaljevanju so tekmovalci nastopili v ekipnem tekmovalju, kjer so bili prav tako najuspešnejši Avstrijci. Ekipa iz malega avstrijskega mesta Weizklam je bila najboljša in je zbrala 28 točk, 2. Grenzland (Zah. Nem), 3. Ferchensee (Zah.

v končni uvrstitvi zbrala 2509 točk, 2. Zahodna Nemčija 2453, 3. Jugoslavija 2444, 4. Italija 1652, 5. Švica 932 točk.

Uvrstitev jugoslovanske ekipe je povsem zadovoljiva. Jeseničani, ki so nastopali za to moštvo, so najprej zmagali v vseh srečanjih, šele danes popoldne so bili trikrat poraženi. Moštvo Avstrije je zgubilo eno srečanje. B. B.

Poštnina plačana v gotovini

CENA IZVODA 20 DIN

Polot

Leto XV. — Štev. 6

V Ljubljani, 8. februarja 1959

Izdaja Tiskovni svet »Polot« — Ureja uredniški odbor — Odgovorni urednik Franček Mirtič — Rokopisov ne vračamo — Tisk tiskarne »Toneta Tomšiča« v Ljubljani, Cankarjeva 4 (pasaža Nebotičnika) — Poštni predal 377 — Čekovni račun uprave 600-701/3-84 — Telefoni: uredništvo: 21-281 (ob nedeljah tudi 20-552 in 21-281) — uprava: 21-281 — letna naročnina 800 din, polletna 400 din

Revija alpskih smučarjev v GA-PA

Schranz spet najboljši — Lakota 27. v slalomu

Zupančičeva spet padla

Jugoslovanski smučarji so se udeležili očeraj in danes kar treh velikih smučarskih tekmovalj. Alpski smučarji so startali v Garmisch Partenkirchenu za nagrado »Kandahar«, tekači so tekmovali za »pokal Kurikkala« v Ramsau pri Schladmingu v Avstriji, medtem ko so skakalci nastopili za pokal in trofejo »Kongsberg« v švicarskem Gstaadu.

Alpski smučarji so v Garmischu na izredno težki progi, ki je zahtevala celo smrtno žrtev, dosegli lep uspeh. Čeprav je zaradi podedene proge odstopilo lepo število znanih tekmovalcev, sta naša smučarja Sumi in Lakota v smuku prispela na cilj v zadovoljivem času, tako da so se uspela uvrstiti med boljšo polovico tekmovalcev, ki so danes nastopili v slalomu.

Tekači so v Ramsu v konkurenci »Kurikkala« zasedli v končnem vrstnem redu četrto mesto pred Švicco in Avstrijo. O nastopu naših najboljših skakalcev, članov in mladincev za pokal »Kongsberg« do zaključka redakcije še nismo prejeli poročila.

■ Garmisch Partenkirchen 8. febr. — V soboto in nedeljo so se v znamenitem smučarskem središču Garmisch Partenkirchenu pomerili med seboj najboljši alpski smučarji iz Evrope, pa tudi nekateri gostje iz ZDA in Kanade. Tekmovalje za »Pokal Kandahar« velja za eno najbolj elitnih smučarskih prireditelj sezona in zato ni nič čudnega, če so se pojavili na star-tu vsi najboljši mojstri smučanja.

... in ob cesti zlomljena dreva
„MERCEDES KOMPLEKS“ HAWTHORNA

Predzadnji je odšel. To bi bil lahko naslov nekrologa angleškemu avtomobilskemu dirkaču Miku Hawthornu. V času, ko je bil svetovni tisk poln vesti o tem, da se plavalci Mike oslavlja od dirkalnega avtomobila, je prišla vest, da je tudi njega pričakala smrt za volanom. Zakaj predzadnji? Zato, ker je smrt izločila iz vrst tekmovalcev že skoraj vse »ase«. Od najboljših je ostal med aktivnimi dirkači samo še Anglež Stirling Moss in — Manuel Fangio, menda najboljši vseh časov, ki pa se je odpovedal dirkanju.

(Nadaljevanje na 6. str.)

Včeraj je bil na sporedu smuk za moške in ženske. Proga je bila tako težka, kot je v Garmischu ne pomnijo. Bila je popolnoma podedena, tako da se je nekaj tekmovalcev že pred startom premislilo in so odstopili od tekmovalja. Tako se je število tekmovalcev že pred tekmo zmanjšalo od 97 na 89. Ze sam začetek tekme je pokazal, kako zelo težka je proga. Kajti od prvih 16 tekmovalcev jih je kar 9 padlo in so morali seveda odstopiti. Med temi je bil Američan Bud Werner, ki je bil eden največjih favoritov v smuku. Med tekmo so odstopili tekmovalci drug za drugim in tako so na koncu našli, da kar 38 tekmovalcev ni prišlo do cilja. Smučarska tekma v Garmischu je zahtevala tudi prvo smrtno žrtev v letošnji sezoni. Kanadski tekmovalce John Semmeling se je zaletel v drevo in si pri tem večkrat prebil lobanjo. Takoj so ga odpeljali v münchensko bolnišnico, kjer je po nekaj urah umrl. Tudi nekateri drugi tekmovalci so morali poiskati pomoči v bolnišnici — med temi so bili Huan Gariga (Španija), Norst Remi (Zah. Nem.), Gunter Osterrieder (Avstr.), Duwillard (Fr) ter še nekaj drugih.

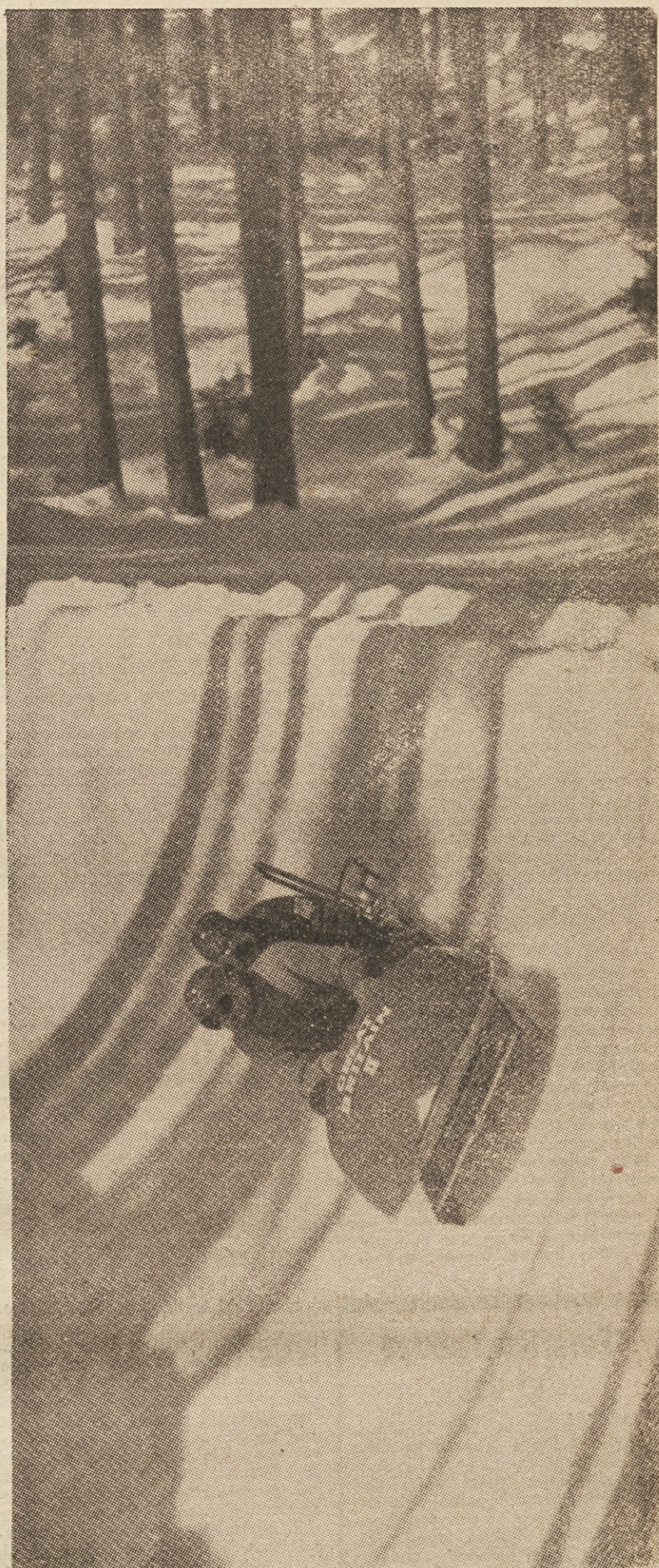
Nagrado »Kandahar« so si letos spet priborili Avstrijci. Dvajsetletni Schrenz je prevozil nevarno progo v času 2:43,2, njemu za petami pa je bil Staub (Švica). Molterer, ki se je prav tako potegoval za eno prvih mest, je bil šele četrty.

Rezultati: 1. Schrenz (Avstr) 43,2, 2. Staub (Šv) 2:44,0, 3. Lanig (Nem) 2:46,2, 4. Molterer (Avstr) 2:46,5, 5. Leitner (Avstr) 2:46,7.

Jugoslovani, ki so nastopili na tej tekmi, so sicer ušli večjim poškodbam, kljub temu pa so med vožnjo vsi padli. Najboljši rezultat je dosegel Sumi, ki se je plasiral na 30. mesto s časom 3:08,7. Lakota je bil 38. in dosegel čas 3:16,5.

Medtem ko je bila proga za moške dolga 3400 m, so ženske tekmovalce na 2 km dolgi progi. Najboljša je bila Avstrijka Netzer z rezultata

(Nadaljevanje na 8. strani)

Zaslужen poraz Odreda ! V NOVI GORICI

Nova Gorica, 8. febr. — Na stadionu v Šempetru je bila danes pred več kot 1500 gledalci prijateljska nogometna tekma med ljubljanskim Odredom in železničarskim nogometnim klubom Nova Gorica. Vreme je bilo sončno. Moštvi sta nastopila takole:

Odred: Mozetič, Medved, Belič, Limo, Becić, Berginc, Fišer, Virant, Plastič, Kranjc, Velkavrh.

Nova Gorica: Leban (Pignatari), Merlak, Zibernik, Mermolja, Krajnik, Gulin, Faganel, Gorjan, Kuzmin, Mozetič I, Mozetič II.

Začetek je pripadel moštvi Nove Gorice, ki je imelo tako rekoč ves prvi del tekme igro v svojih rokah. Premoč domačega moštva je še premalo izražena v obeh golih, ki ju je dosegel srednji napadalec Kuzmin v 33. in 35. minuti. Oba gola sta bila lepa in za vratarja Odreda Mozetiča neubranljiva.

Tudi večji del drugega polčasa je imelo na igrišču glavno besedo domače moštvo. Gostje iz Ljubljane so še šele proti koncu tekme zbrali in hoteli na vsak način vsaj izenačiti, če ne že zmagati. Do uspeha so hoteli priti na trenutke celo z grobo igro. Rezultat 2:0 iz prvega polčasa, so domači v 46. minuti zvišali na 3:0. Levo krilo Nove Gorice je prodrlo pred gol, toda strel je bil netočen, žoge se je zatem polastil Mozetič II in zadel vrata. Šest minut kasneje je Pignatari, ki je zamenjal mladega Leban, poskušal zaustaviti Odredov napad, toda žoga je bila hitrejša in bi skoraj našla pot v mrežo, če je ne bi v zadnjem trenutku Krajnik z golove črte odbil v polje. V 70. minuti je Krajnc z lepim golom z glavo znižal rezultat na 3:1. Nekaj časa za tem je isti igralec streljal prosti strel, a je zadel v prečko, kar se je zgodilo v 80. minuti še

enkrat. Drugi gol za Odred in končni rezultat tekme 3:2, je dosegel v 88. minuti Berginc, ki je ostro streljal, vratar pa je žogo odbil. Žogo je ponovno dobil Berginc, ki mu jo je tokrat uspešno usmeriti v mrežo. Franko

Nogometaši Partizana v finalu

Mladinsko nogometno društvo Partizana, ki sodeluje na tradicionalnem mednarodnem mladinskem nogometnem turnirju v Vlaregu, je premagalo ekipo Rome s 4:1 in se tako uvrstilo v finale tega tekmovalja.

Na evropskem prvenstvu v umetnem drsanju za ženske, ki je bilo danes zaključeno v Davosu, je prvo mesto zasedla 19-letna avstrijska drsalka Hanna Walter. Zanimivo je, da odhaja našov najboljša umetne drsačice že pet let za poredoma v Avstrijo. Na drugo mesto se je nepričakovano uvrstila nizozemska tekmovalka Dijkstra. Tretje mesto je prav tako zavzela Nizozemka Hanapfel.

Košarkarska reprezentanca ZDA, ki je bila poražena na svetovnem košarkarskem prvenstvu, je bila deležna kritike celo v parlamentu. Nekateri poslanci so grajali sestavo reprezentance, predstavnik New Jerseyja pa je celo zahteval od vlade, naj zagotovi v bodoče na vseh mednarodnih tekmah udeležbo najboljših športnikov. Znano je namreč, da je ZDA na svetovnem košarkarskem prvenstvu zastopala reprezentanca vojnega letalstva in ne najboljša reprezentanca ZDA.

Boksarski 'dvoboj leta' v Ljubljani

Žurman in Prešeren v državni reprezentanci - Videli bomo pet evropskih prvakov

Pri nas v Sloveniji, zlasti pa v Ljubljani, je že tako, da žal bolj poredko vidimo kvalitetne boksarske prireditve, posebej zato, ker ni noben naš klub zastopan v boksarski ligi. Sem pa tja si kateri od obeh ljubljanskih klubov privošči kakšen kvalitetnejši prijateljski dvoboj in — to je vse. Zadnji boks boljše kakovosti smo videli ob slovenskem ekipnem prvenstvu.

TOREK, 24. FEBRUARJA PA BO ZA LJUBLJANČANE POMEMBEN DAN, SAJ BO V VELIKI DVORANI GOSPODARSKEGA RAZSTAVIŠČA BOKSARSKI »DVOBOJ LETA«, CESAR LJUBLJANA V ZGODOVINI NAŠEGA BOKSA SE NI DOŽIVELA. VSEKAKOR BO TO SPORTNI DOGODEK, KI GA DOSLEJ MIMO MEDNARODNEGA TURNIRJA V KOŠARKI IN SE NEKATERIH NOGOMETNIH SREČANJ SE NISMO DOŽIVELI.

Kako je do tega prišlo? Obrnilo smo se na znanega boksarskega funkcionarja in sodnika tov. Janka Grošlja, ki nam je zaupal nekatere podrobnosti:

»Boksarska zveza Jugoslavije je zaupala organizacijo tega dvoboja ljubljanskima kluboma Odredu in Ljubljani, ki bosta pripravila vse potrebno za dostojen potek srečanja. Seveda to ni majhna naloga, kajti nastop je zvezan s precejšnjimi stroški in bo morala biti dvorana popolnoma napolnjena. Zato bodo morda koga začudile visoke cene — sedeži po 400 in 300 ter stojišča po 200 dinarjev — toda vsi tisti, ki si želijo res prave kvalitete, bodo prireditve obiskali. Povem naj samo to, da so že pred začetkom priprav rezervirali precej vstopnic Mariborčan. Na razpolago pa bo okrog 5000 vstopnic.«

Videli bomo 5 evropskih prvakov

Razumljivo, da so nas zanimala podrobnosti sestave ekip, predvsem poljske reprezentance. Tudi o tem smo dobili točne podatke.

Po uradnem dvoboju, ki bo v Zagrebu, bodo gostje iz jugoslovanske reprezentance vred prispeli v Ljubljano 23. februarja. V vodstvu poljske ekipe so predsednik Lisovski, dva podpredsednika, zvezni kapetan in trener ekipe Stampf.

In sestav ekipe? Poljaki imajo v svoji ekipi 5 evropskih prvakov. Ti so Kukier, Pazdzior, Drogosz, Walasek in Pietrzykowski (dvakratni prvak), v posameznih kategorijah pa bodo nastopili:

— muha: Kukier, bantam: Zawadzki,

perolaha: Adamski, lahka Pazdzior, polwelter: Drogosz, welter: Misiak; polsrednja: Zmlewski, srednja: Walasek, poltežka: Pietrzykowski, težka: Jedzejewski.

Torej dva Slovence v reprezentanci?

Znana je že tudi jugoslovanska reprezentanca, v kateri bodo nastopili skoraj vsi najboljši jugoslovanski boksarji, med njimi predvsem jugoslovanski boksar št. 1 Jakovljevič, Kelava in devet-

kratni prvak »muha« Paljič. Posebna zanimivost za naše ljubitelje boksa pa bo nastop Slovencev Zurmana in Prešerna. Zvezni kapetan je določil za Ljubljano naslednje boksarje:

— muha: Paljič, bantam: Mitrovič (zlata rokavica 1958 — oba Partizan Bgd), Zurman (Maribor), lahka Benedek (Vojvodina), polwelter: Prešeren (Odred), welter: Kelava (Radnički Niš), polsrednja Lacković (Part. Bgd), poltežka: Davidović (Sloboda Tuzla), težka: Sretenović (Dinamo Pančevo).

In še nekaj »dvojnarij«: pred dvo-bojem bo koncert godbe na pihala LM ali JLA, ring bo prenovljen in opremljen po vseh mednarodnih predpisih, prodaja vstopnic bo na Gospodarskem razstavišču (tel. 32-930) in pri Slovenijašport (tel. 22-329), kjer bodo lahko sindikati in podjetja oddali skupna naročila.

Srečanje bo vodil avstrijski ali madžarski vrhovni sodnik, s strani Poljakov sodnik Brzezanski, s strani Jugoslovancev pa Grošelj Janko in še en Jugoslovanski sodnik.

S tem smo menda povedali vse. Drži pa, da bo boksarski dvoboj Jugoslavija: Poljska najprivlačnejši športni dogodek letošnje sezone v Ljubljani!

Zakaj ni zaupanja?

Slovenski trenerji imajo velike težave — Treba je urediti odnos med njimi in odborniki

Pred nedavnim je bila v Ljubljani seja Upravnega odbora Nogometne zveze Slovenije, ki je bila posvečena vlogi trenerjev v razvoju slovenskega nogometa. Znano je, da slovenski nogometni trenerji nikakor ne morejo priti na zeleno vejo, saj ne moremo biti popolnoma zadovoljni z delom njihove organizacije, hkrati pa vemo, da je trenersko delo zelo zahtevno. Je že tako, da marsikje zahtevajo od njih, da bi delali čudeže...

NEZAUPANJE — NAJVEČJA TEŽAVA

Slovenski trenerji so zares v težkem položaju. Že neštetokrat se je izkazalo, da nihče nima pravega zaupanja vanje. Ponekod zahtevajo, da bi morala biti moštva, ki jih trenirajo, kar čez noč najboljša v svojih skupinah. Drugje se razburjajo nad tem, če se moštvo ni uvrstilo v višjo stopnjo tekmovanja. Odveč bi bilo govoriti o tem, da je vedno precej »glasnih pogovorov« okoli izgubljenih točk, češ da je prav trener tisti, ki je kriv za vse to. Le redkokdaj, ali morda celo nikoli, se zgodi, da bi odbor nogometnega kluba prepustil trenerju vso skrb za tehnično stran moštva. Trener mora vedno poslušati navodila odbora, po navadi odločajo odborniki tudi o sestavi moštva. Nek trener je n. pr. na tej seji povedal, da je prepovedal nastop nogometaša, ki je bil dan pred tekmo pijan, odborniki pa so zahtevali nastop — in tako se je seveda tudi zgodilo.

Zanimivo je tudi to, da le redkokateri trener preživi v enem klubu dolišo dobo. Po navadi sklepajo pogodbe za dobo šestih mesecev, večsih pa za eno leto. Tako kratkotrajno delo seveda ne more roditi posebnih uspehov. Prav bi torej bilo, če bi sklepali dogovore s trenerji za dolišo dobo, ko bi lahko trener vzgojil nekaj mlajših igralcev — sedaj pa skoraj pri vseh naših klubih opažamo krpanje moštve iz leta v leto.

IN DIVJI TRENERJI?

V Sloveniji je kar precej nogometnih trenerjev. V seznamu jih imajo 71. seveda pa niso vsi aktivni. Zakaj? Prav zaradi tega, ker v kratkem času niso dosegli uspehov, pa so potem raje pustili delo.

Mnogo večja pa je številka tistih »trenerjev«, ki pravzaprav niso upravičeni do tega naslova. To so razni starejši nogometaši, ki opravljajo trenersko delo pri manjših klubih, ponekod trenirajo tudi mladinska moštva in podobno. Razumljivo je, da njihovo delo ni tako strokovno, kot če bi delali pravi trenerji, vendar kljub temu oprav-

Atletsko predavanje v Celju

V okviru Športne univerze pri atletskem društvu Kladivar bo v sredo, 11. t. ob 19. uri na učiteljsko v Celju prvo letošnje atletsko predavanje. Predaval bo trener prof. Leon Lang iz Zagreba. Obenem bodo predvajani zvočni atletski filmi.

Ostanimo pri dosedanjem sistemu!

Med atleti se že več let izpraša — jejo, če je dosednji način tekmovanja za ekipno prvenstvo Jugoslavije primeren. Mnogo glasov je bilo proti, mnogo pa tudi za. Glavna slabost sistema je vse — kakor v tem, da je bil praktično dostopen le najmočnejšim klubom. Teoretično so sicer nastopali tudi klubi z nekompletnimi ekipami, toda to za manjše klube vsekakor ni bila stimulacija.

Na drugi strani pa je imel ta sistem tudi dobre lastnosti. Predvsem je silil klube, da so iskali in pripravljali tekmovalce v vseh disciplinah in prav po zaslugi ekipnega prvenstva smo na primer zelo razvili tek čez visoke ovire.

Mnogo kopij so polomili ob ekipnem prvenstvu zlasti na zadnjem zasedanju upravnega odbora Atletske zveze Jugoslavije, kjer niso mogli doseči soglasja o tekmovanju za letošnje leto. Mnenje klubov bo pripomoček za sestavo predloga za skupščino, ki ji bo pripadla dokončna odločitev.

Zdi se nam, da lahko v interesu naše atletike — in to tako glede na manjše klube, ki bi jih lahko primerjali s širino naše atletike, kakor tudi pri večjih klubih, ki predstavljajo kvaliteto — zagovarjamo takšen sistem, ki bo dobra dopol-

nitev dosednjega. Konkretno — ekipno prvenstvo bo potekalo, rekli bi, po dveh tirih: dosednji način s kompletnim spredom naj bi ostal, udeležili pa bi se ga klubi, ki to zmorejo. Za vse manjše atletske enote — ne samo atletske organizacije, ampak tudi Partizane, šole itd. — pa bi uvedli nekakšen »B program«, kjer bi bilo število disciplin zelo majhno, tako da bi takšno ekipo sestavil lahko res vsakdo. Morda bi se dalo diskutirati o takole sestavljenem programu: moški 100 m, 400 m, 1500 m, višina, daljina in krogla, ženske 60 ali 100 m, 600 ali 800 m, višina, daljina, krogla. To so vse po vrsti enostavne discipline, za katere niso potrebne komplicirane naprave in velika igrišča. Pametno bi bilo tudi, da bi tekmovanje v tem »B programu« stimulirali tudi s praktičnimi nagradami, ki bi zanimanje za to tekmovanje še povečale. Če bi napravili dobro propagando, bi lahko bilo to tekmovanje skupaj s srednješolskim ekipnim prvenstvom v prihodnjih letih osnova naše atletike, ki bi šla mnogo bolj v širino, kot gre danes.

Dirkališčno kolesarsko prvenstvo v Kranju?

Na zadnjem običnem zboru kolesarskega kluba Mladost v Kranju je bilo precej govora o izvedbi letošnjega prvenstva na dirkališču na stadionu Mladost v Stražišču. Delegat KZS tovariš Valant je dejal, da bi bilo zelo koristno, če bi bilo to prvenstvo v Kranju, zato ker bi s tem najboljše propagirali kolesarski šport na Gorenjskem. Verjetno bo KZS to kandidacijo Mladosti sprejela, saj je to dirkališče edino primerno za izvedbo takšnega tekmovanja. Z manjšo preureditvijo sedanje speedway steze bi bila proga odlična tudi za kolesarje, ki v Sloveniji pogrešajo primernih dirkališč. Vemo, da je KZS že pred leti prav na tem dirkališču organizirala propagandno dirko, ki je vsestranske uspeša.

olimpijski kandidati

Marian Šebenik

Na hokejski tekmi Jesenice: Ljubljana smo srečali znanega Rogovega kolesarja, člana državne reprezentance in olimpijskega kandidata Marjana Šebenika, ki se med drugim navdušuje tudi za hokej, smučanje in kdo ve še za katere športe. Marjan je skromen fant, ki nerad govori o svojih pripravih, nastopih in podobnem. Ko pa smo se začeli »spredavalno« pogovarjati o bodoči sezoni in o pripravih za olimpijske igre v Rimu, je postal vendarle nekoliko bolj zgovoren.

»Te dni bomo odšli na Vrščič in s tem uradno odpiramo novo kolesarsko sezono. Na Vrščiču se bomo — Rogovi kolesarji namreč — smučali in se tako telesno okrepili. To nam bo mnogo koristilo za nadaljnjo specialno pripravo, ki jo bomo imeli verjetno kot vsako leto v Opatiji.«

»Ali kaj misliš na olimpijske igre v Rimu?«

»Kako da ne? Saj misli lahko vsakdo. Vprašanje je le, kdo se jih bo aktivno ali pasivno udeležil. Moje priprave bodo osredotočene na letošnjo sezono. Pri tem pa za zdaj ne morem vedeti, če bom mogel misliti še na posebne priprave za Rim. Pripravljati se bom tako kot vsako leto, s podvojenim silo, ker želim, da bo moja forma čimbolj popolna.«

»Pa misliš, da lahko dosežemo kakšne uspehe na bodočih olimpijskih igrah?«

»Kot tekmovalce sem vedno optimist. Če so priprave pravčasne in strokovno dobro izvedene, potem ni govora o neuspehih. Govoriti o uspehih in neuspehih vnaprej pa je danes še nemogoče.«

»Si zadovoljen v svojem okolju — s tovariši pri Rogu?«

»In še kako! Smo ena družina in, kadar gre za uspeh celotnega moštva, se zagrizeno borimo. Da bi bilo le več takšnih kolektivov, pa bi bilo v marsikaterem športu lepše...«

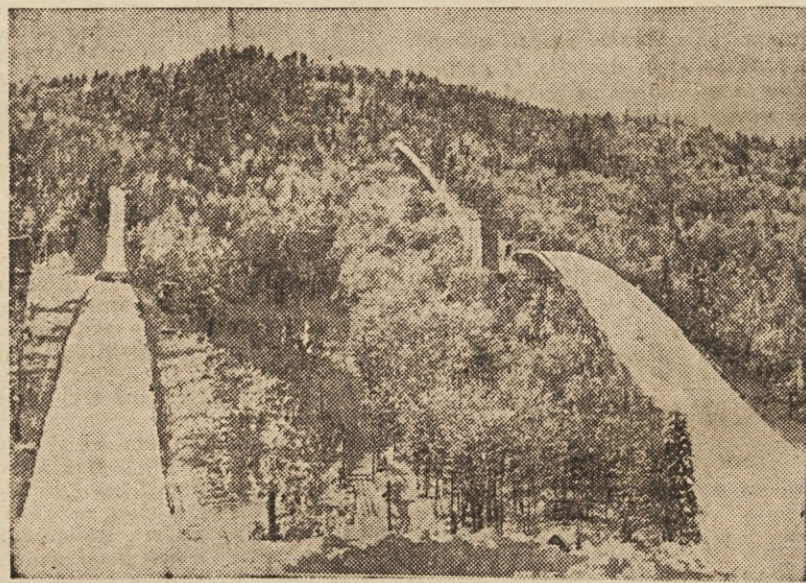
Emerika Maleze ni več

Mariborske in tudi ljubljanske košarkarje je pred kratkim presunila vest, da je v Ljubljani nenadoma umrl kot žrtev prometne nesreče mladi zelo delavni košarkarski delavec Emerik Maleza, študent kemije. 25. januarja je še nastopil v moštvi Svobode na zimskem košarkarskem prvenstvu Ljubljane, tri dni za tem, 28. januarja pa ga je že doletela smrt. Zares tragičen primer, ki je žalostno odjeknil v košarkarskih vrstah. Pokojni Maleza je bil rojen leta 1935 v Mariboru in je najprej nastopal pri ŽKK Maribor, kjer je bil eden najdelavnejših košarkarskih funkcionarjev in igralcev. Po prihodu v Ljubljano se je vključil v Svobodo, postal košarkarski instruktor KZS, republiški sodnik in trener mladincev Svobode. Razen tega je bil tudi podpredsednik ZŠJ na ljubljanski univerzi. Povsod, naj si bo v športnih krogih, ali med svojimi tovariši na univerzi, je bil zelo priljubljen, zato ga bodo njegovi ožji sodelavci prav gotovo močno pogrešali. Lahka mu zemlja slovenska!

Patrolni pohod v Celju

Celje, 8. febr. Pod pokroviteljstvom Okrajnega komiteja ZK je bil danes v počastitev 15-letnice ustanovitve 7. srbske brigade v Celju patrolni pohod. Kljub ostremu mrazu se je na startu zbralo 44 ekip, 38 moških in 6 ženskih. Proga za moške je bila dolga 12, za ženske pa 8 km. V moški konkurenci so prva tri mesta zasedle ekipe celjske garnizije in s tem poskrbele za nemajhno presenečenje, saj so pustile za seboj favorizirane ekipe strelskih družin. Na 4. mesto se je uvrstila strelska družina Tempo iz Celja, pri ženskah je bila prva strelska družina Ivanuš (Celje), sledijo strelske družine Ivo Lola Ribar (Celje) in bratje Hrovatin (Liboje).

Poletova slikovna uganka št. 6

Uredništvo našega lista se je odločilo, da bo ta nagradni natečaj še nadaljeval, tako da bo objavljenih skupaj 10 slik. Danes je na vrsti torej 6. slikovna uganka. Prijatelji zimskega športa prav gotovo poznajo obe skakalnici na sliki. Odgovorijo naj na naslednja vprašanja:

1. Kakšne dolžine skokov dopuščata obe skakalnici?
2. Katera sta rekorda vsake skakalnice?
3. Kod je rekorder na eni in kdo na drugi skakalnici ter kateri Jugoslovani se je na njiju najboljše uveljavili?

Tako ne bo šlo dalje!

(Nadaljevanje s 3. str.)
bil Buljević pri Primorju. Najbolj primeren za to bi bil verjetno Repotočnik-Pupo, ki je vedno imel zelo dobre odnose z igralci. Nočem trditi, da je samo pri igralcih vse narobe. Tudi pri odbornikih najbrž ni vse tako, kot bi bilo treba. V prvi vrsti se mi zdi, da jih je preveč, še posebej, če ima vsak svoje mnenje.

Kadar govorimo o Odredovcih, je po navadi zraven beseda »denar«. Mislim, da pomeni plačevanje pravo potuho igralcem in nikakor nisem pristaš »filozofije«, da je za igranje nogometa potrebna odškodnina. — In kako si zamišljam Odredovo rešitev? Slovenci bi lahko imeli odlično nogometno enajstoričje, če bi res zbrali najboljše v Sloveniji, uvoz igralcev iz drugih republik pa se doslej ni obnesel in se tudi v bodoče najbrž ne bo. Za sedaj bi bilo prav, da poskusijo storiti, kar se pač da. Poenostavimo naj igro, ki je sedaj tako komplicirana, da človeka kar glava boli. Zavedajo naj se tudi tega, da je borbenost vsaj 90 odstotkov uspeha. Odredovci naj se otresejo domišljavosti, ki jih je stala že marsikatero točko.

Napak bi bilo, če bi mislili, da ne maram več nogometa. Povem vam: če se bo spet obrnilo na bolje, če bodo igrali z vsem srcem in če bodo uspehi vsaj malo večji, bom spet reden gledalec na tekmah, kot sem bil že leta in leta.

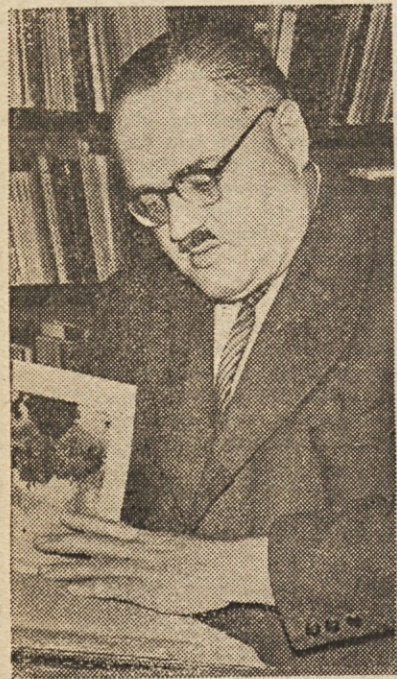
Pavle Draksler:

'Saj ne vem, kje je krivda'

■ Ze 4 desetletja obiskuje športne prireditve, ta poklicni knjižni molj, tov. Pavle Draksler. Sportna zveza Slovenije ga je za to vztrajnost nagradila s stalno brezplačno legitimacijo za vse športne prireditve v naši republiki. Zlobni jeziki pa pravijo, da je sedaj naš Pavle Nobelov nagrajenec...

Če vsi govorijo, zakaj ne bi spregovoril tudi tov. Pavle Draksler, ki se seveda v glavnem samo hudeje, žal pa redko navduši nad našimi nogometaši. Tole nam je povedal, ko smo ga obiskali v antikvariatu Cankarjeve založbe na Miklošičevi cesti:

»Zakaj ste prišli ravno k meni? Saj je toliko filozofov, pa naj le-ti govorijo. Prav res, v zadnjem času

Knjižni molj? Da, zraven pa tudi športni ekspert

ste me vzeli kar vsi na piko in nimam miru pred novinarji. No, pa nič zato; če gre za šport, pozabim na knjižne molje.

»Torej, kaj menite o Odredovih igralcih?«

»O Odredovih igralcih?« se je široko zasmejal neumorni kibic. »Ja, hm, kaj naj rečem? Ne vem, kje leži krivda. Vsa leta nas pitajo z ugotovitvami, da Slovenci smo in nismo za nogometno igro. Jaz pa odločno pravim, da smo! Pogledajte, če imamo izvrstne košarkarje kot sta moštvi Olimpije in Ljubljane, pa zraven vzemite še hokejiste Ljubljane, ki so brez drsališča in vsi ti z lepimi uspehi, kako, da ne bi bili še za nogometno igro!«

»Pa vendar, zakaj po vašem mnenju pri Odredu ne gre?«

»Le kako naj vam odgovorim na to vprašanje? Če bi vsi igrali tako pošteno, kot »Medo« ali »Marta«, naj me pes pocitra, če ne bi bili vedno med najboljšimi moštvi v državi. Tako pa ne vem, ali je to sprememba značajev v generaciji ali kaj? Ni poštenosti, vidimo le nabijanje žoge v tri dni, brez cilja, le tega ne razumem, kako to, da sploh pri vsem vztrajajo klubski odborniki. Lahko je kritizirati odbornike. Ko pa pride občni zbor in stari odbor išče nove funkcije, prav med tistimi, ki kritizirajo, ni človeka, da bi priskočil na pomoč. Taka kritika ni vredna piškavega oreha.«

»Mislite, da bi se dalo kaj izboljšati?«

»Fantje naj ob vsem tem, kar govorimo v zadnjem času o njih, takole sklenejo: Dovolj je malodušja, malomarnosti in sebičnosti! Pokažimo vsem ljubiteljem nogometa, prav posebej pa našim kibicem, da smo vendarle ena družina z enim srcem!«. Če se bodo tako odločili, potem, upam, pri Odredu ne bo več škripalo...«

Nogometni MOZAIK

● SIBENIK — Na našo jadransko obalo je prispel sedemkratni prvak Poljske, Legija iz Varšave, in bo ostala na treningu 20 dni. Ekipa Legije bo odigrala tudi nekaj prijateljskih tekem s Sibenikom, Hajdukom, Rijeko, Dinamom in Partizanom.

● SPLIT — Naš reprezentativni vratar Vladimir Beara je sedaj na počitnicah v Splitu. Ker je bil med sezono večkrat poškodovan, je nekaj časa počival, sedaj pa je začel s prvimi treningi kot gost v ekipi Sпита.

Iz Splita smo prejeli tudi vest, da se je znani nogometaš Frane Matošić odločil za povratek na zeleno polje. Frane je že delj časa trener NK Split in nikakor ni zadovoljen z napadalno petorko. Morda bo njegova prisotnost v napadu kljub letom, ki jih ima, pripomogla k večji udarni moči.

● BEOGRAD — Že nekaj časa so krožili glasovi, da bomo spet izgubili trenerja državne reprezentance inž. Slavka Miloševića, ki naj bi odšel za 6 mesecev kot nogometni trener v Indijo. Pred nedavnim pa smo izvedeli, da je Milošević to potovanje odklonil, ker so bili finančni pogoji izredno slabi.

Iz Beograda poročajo, da bo prišel v naše glavno mesto znani trener nemške državne reprezentance Sepp Herberger, kjer bo predaval na seminarjih za naše nogometne trenerje.

● KARTUM — Crvena zvezda je zaključila svoje gostovanje v Sudanu, kjer je v 4 srečanjih dosegla 4 zmage in 20 golov, medtem ko je prejela samo 3. Najuspešnejši strellec Crvene zvezde na gostovanju v

Kadar vratarji postanejo strelci...

Gol iz 100 m daljeve ● Vratarji in »nevratarji« med stebri ● V nili vrag še muhe je

V NOGOMETU SE MARSIKDAJ ZGODIJO ČUDNE STVARI. TUDI TO SE PRIPETI, DA VRATARJI POSTANEJO STRELCI IN ZABIJEJO GOLE. O TEM BERITE KAJ VEČ V NASLEDNJIH VRSTICAH

Kakšen strel!

Leta 1947 sta se v prijateljski tekmi v Skopju srečala domača Makedonija in subotški Spartak. Tik pred tekmo je na lepem prišlo do zapleta: domače moštvo je ostalo brez obeh standardnih vratarjev. Prvi je bil službeno odsoten, drugi

Ali poje? Ne, Lipušček se razburja nad Odredovo igro

pa si je tik pred tekmo po nesreči zlomil roko.

Kaj sedaj? Trener Makedonije se je približal mladincu Georgijevskemu in ga ganljivo nagovoril. Mladi, komaj 15-letni deček je trenerja pazljivo poslušal. Vsi pa so tedaj opazili, da fant drhti. Seveda so vedeli, da to ni znak bolezni, marveč strah pred odgovornostjo, ki je prevzel 15-letnega fanta, ko je zvedel, da bo moral braniti vrata prvega moštva.

Ta dan se je na igrišče spustila gosta megla, da ni bilo videti z enega na drugi konec igrišča.

Stanje je bilo že 4:1 za Makedonijo, saj se je Georgijevski kmalu otresel nerazume. Medtem bi kmalu prišlo do petega gola. Napadalec skopskega moštva je streljal in žoga je švignila prav nad vrati gostov. Za tem je Paja Simoković, vratar Spartaka, žogo postavil na 16-metrsko črto, da bi jo vrnil v igro. In medtem ko je vratar vzel zalet, se je na drugi strani igrišča Georgijevski mirno pogovarjal z nekim človekom, ki ga je trener Makedonije poslal tjakaj, da bi hrabil mladega vratarja. Simoković je ostro streljal, žoga je zletela po zraku, Georgijevski se je zmedel in neprepozno stekel v polje. Nad glavo je našla žoga pot v mrežo domačinov.

To je bil gol z razdalje 100 m, ki ga doslej še niso videli v analih jugoslovanskega nogometa.

Kar 5 vratarjev

Kar neverjetno je slišati, da se je na eni nogometni tekmi v 90 minutah zvrstilo kar pet vratarjev. To se je zgodilo — če verjameš ali ne — meseca decembra 1953 v Zagrebu, ko sta se pomerili B-representanci Beograda in Zagreba.

V vratih Beograda je začel Prvulović. Ker pa je bil nezanesljiv, ga je trener poslal v slačilnico in namesto njega je prišel v vrata Petar Radenković. Toda smola! Tudi Radenković je kmalu odšel, ker si je pri padcu močno poškodoval koleno. Zamenjal ga je srednji krilec Jurčičko. Zdjaj so imeli gostje samo 10 igralcev. Da bi uravnovesili moči, je vodja beogradske reprezentance poslal Jurčička na njegovo prejšnje mesto, v vrata pa postavil mladince Petkovića. Tako je Petković postal že četrti vratar. Ker pa je bilo možno, da bi neizkušeni Petković prejel preveč golov, ga je trener zamenjal z igralcem Šoškićem, ki je prav tako nastopil v predtekmi in branil mrežo mladincev Beograda. Našel ga je na tribuni in ga hitro poslal na igrišče.

Na srečo šesti vratar ni branil...

Horvat brani enajstmetrovko

V zadnjem kolu zvezne lige v sezoni 1952/53 je prišlo do lokalnega derbija

Ljubljani, dva člana našega kluba, Bergelj in Kastelic, pa bosta odšla s privojenjem našega kluba v Hollandijo, na prakso.

Trainigi v nogometnem klubu Krim potekajo popolnoma normalno, obisk pa je več kot zadovoljiv, saj prihaja na trening 18 do 20 članov prvega moštva. Naša enajstoričja je odigrala tudi že nekaj prijateljskih tekem. Ob tej priložnosti smo preizkusili nekaj mladih igralcev, ki bi prišli v poštev pri sestavi moštva v spomladanskem delu tekmovalja. Z eno besedo — v našem klubu je vse v najlepšem redu, nasprotne govorice pa moram oceniti le kot tendenciozne.

med zagrebškim Dinamom in Lokomotivo. Ze v začetku tekme je prišlo do nesreče. Igralec Lokomotive Firm je tekel z žogo proti vratarju Dinama Majeroviću. Ta ni okleval in je stekel v polje, da bi odbil žogo z nogo. Prišlo je do trčenja, pri čemer se je Majerović poškodovan zrušil na tla. Zoge se je polastil igralec Lokomotive Hmeljina in že je kazalo, da bodo Dinamovci dobili gol v prazna vrata. Tedaj pa je v zadnjem hipu igralec Dinama Mantula grobo zrušil Hmeljino, ki se je pripravljala na strel. Sodnik Marek je odločno pokazal na belo črto.

Vratar Dinama Majerović se je zviljal od bolečin na tleh, zdravnik je ugotovil težjo poškodbo. Toda sodnik ni hotel izgubljati časa. Nekdo mora med vrata!

Medtem ko je igralec Lokomotive Andročec že pripravljaj žogo, je Ivica Horvat hitro oblekel vratarski dres. Razkoračen je stal pred vrati in pričakoval Andročev strel.

Srednji krilec Lokomotive je vzel zalet in ostro streljal v levi kot, Horvat je slutil njegov namen, vrgel se je in se iztegnil, kolikor je bil dolg. Uspej je s koleno odbiti žogo, nato pa jo je krepko stisnil k sebi.

Na stadionu je zagrmel navdušen aplavz, poškodovani Majerović je veselo pomahal svojemu kapetanu, pa tudi Andročec je pristopil k Horvatu in mu čestital k edinstvenemu podvigu. Pozneje je Dinamo zmagal s 4:3; nekaj časa je branil Benko, nato pa spet Majerović, ki si je kasneje opomogel od poškodbe.

Specialisti, da je kaj!

Ob koncu teh vrstic še nekaj zanimivega. Neki novinar je med prijatelji organiziral neslužbeno anketo. Vprašal jih je naj mu povejo specialiste za enajstmetrovke in pa seznam tistih, ki jih niso mogli braniti.

V tej anketi je prvi Vladimir Majerović, ki mu prav gotovo nihče ne more odrekati svetovnega rekorda. Na pokalni tekmi s Partizanom je branil kar 5 enajstmetrovk — 3 je streljal Bobek, po 1 pa Stojanović in Herceg. Majerović je kasneje branil še celo vrsto 11-metrovk. Na drugo mesto je prišel Ljubomir Lovrić, ki so mu po izvrstni obrambi v Zagrebu nadeli ime »Čarovnik za enajstmetrovke«. Tudi Lovrić je v svoji karieri ubranil nešteto enajstmetrovk. Na tretje mesto te »ankete« se je plasiral Trović, za njim pa Krivokuća.

Kdo pa so tisti, ki jim obramba enajstmetrovk nikakor ne leži? Na prvo mesto je prišel znani vratar Mrkušić, za njim pa so se zvrstili Vidinić, Stojanović, Vereš, Monsider in drugi. Zanimivo je, da so predvsem robustni, krepko grajeni vratarji tisti, ki so radi delali »izlete« v igrišče in se bolj znašli zunaj svojega svetlišča, kakor pa prav med vratnicami.

Pero Zlatar

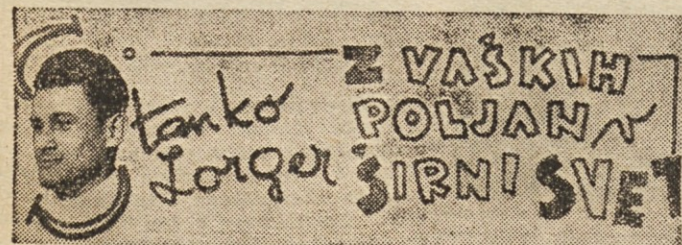
Avtomobilsko remontno podjetje

AVTOOBNOVA

Ljubljana

Opravlja vse remonitne usluge v lastnem obratu

Izdeluje različne avtomobilске rezervne dele

Razočaral sem Jugoslovane na stadionu, vse ki so verjeli v mojo zmago o domovini in tudi na tujem, pa trenerja in nazadnje še sebe. Prav nič izobudno ni delovala tudi izjava Steinesa, ki je po teku prišel k meni rekoč: »Prav žal mi je, da sem te premagal. Ti si boljši in bi zaslužil zlato medaljo.«

Naj omenim še eno zanimivo podrobnost. Finalni tek v Bernu se je ujemal s prvo obletnico moje poroke. Na eni strani torej svetlo — na drugi temno!

Zaključnega banketa, nekakšnega plesa narodov, se s Fedorjem nisva udeležila. Sla sva o neki lokal in tam ne toliko pila, kot pa plačevala, kajti cene so bile »astronomске«. Ze malo »dobre volje« sva jo odrinila o naše prebivališče Magglingen in se tam znašla spet v nekakšnem baru, kjer sva nadaljevala s pozabljenjem na ta nesrečni zaključek evropskega prvenstva. Ko sva srečno pustila tam vse dnevnice, sva jo malinila spat. Drugi dan je bilo že nekoliko laže in tako človek tudi svoje najpečje neuspehe kmalu po-

zabi. Da bi vse to hitreje pozabil, sem se šel kopat in se pri tem seveda strahopito prehladil.

Iz Spice smo potovali preko Münchena, kjer smo se ustavili na tekmovalju. Bil se krepko prehlajen in vodstvo mi je odsvetovalo nastop na ovirah. Mene pa so mikale lepe nagrade in skromna konkurenca. Nazadnje pa so mi kar rekli, da ne bom nastopil. Poslali so me k zdravniku, ki mi je resno odsvetoval nastop.

Sedaj pa pride do tiste dooličnosti. Na ovirah nisem smel nastopiti, vodstvo pa me je določilo, naj tečem o štafeti 4 x 100 m. Tam pa torej nisem bil nič bolan, ampak kar dober! Vsekar »lepa« poteza, ki sem si jo zapomnil.

Domov sem se vrnil sit atletike in temu primerno sem tudi treniral, ali bolje rečeno, nisem treniral. Dooboj proti Norveški v Sarajevu me je dobil »na spajanje«, povsem nepripravljenega. Res je, da sem zmagal s 14,9, to pa je tudi vse, kar o tem lahko povem. Če bi bila progla daljša za nekaj metrov, tudi iz zmage najbrž ne bi bilo nič.

Prav na koncu sezone, že sredi oktobra, so gostovali po Jugoslaviji finski atleti. Prišli so tudi v Ljubljano in moj nasprotnik je bil dotlej v Jugoslaviji nepremagani Taavisto. Z 10,8 sem mu jaz moral prekiniti to serijo zmag nad našimi sprinterji.

Naslednjo sezono, leta 1955, sem začel zelo zgodaj, ker smo precej nastopali v dooranah. Razen nastopa in zmage na državnem prvenstvu sem se udeležil tudi mednarodnih tekmovalj v Kielu in Dortmundu. Moj prvi nasprotnik na prvem tekmovalju je bil spet Bert Steines. Tekmovalje je bilo v obliki kriterija — na točke. Čez ovire smo tekli dvakrat. Provič je bil boljši Steines, drugič pa jaz. Provo me-

sto so prisodili njemu, ker je imel boljši čas. Udeležil sem se tudi sprinterskega kriterija na 50 m, kjer je bila konkurenca še hujska kot na ovirah. Menda je dovolj, če povem, da sta nastopila tudi dva Amerikanca in — eden ob obeh je bil svetovni rekorder na 100 m Ira Murchison. Kdo bi temu malemu črnemu fantu prisodil kaj takega. Vedeti morate namreč, da je Murchison res majhen, meri namreč manj kot 160 cm. Tokrat sem se izkazal s svojim dobrim startom in z dokajšnjo začetno hitrostjo, saj sem tekel zaporedoma 5,9, 5,9 in 6,0, Murchisonova serija pa je bila 5,9, 5,9 in 5,9. Uvrstil sem se za njim na drugo mesto. To je bil vsekakor zelo lep uspeh, saj je ostala za menoj tudi vrsta odličnih Nemcev. Po tekmovalju smo si seveda ogledali tudi mesto, predsema pa pristanišče, ki je kazalo še vedno precej sledov bombardiranja.

Ze od nekdanj sem si želel tekmovali v veliki dvorani »Westfalen Halle« v Dortmundu. Videl sem jo namreč že, ko sem bil pred dvema leti na svetovnem študentskem prvenstvu. Sedaj sem se spomnil še nečesa s tega tekmovalja. Tedaj niso bile le tekme v atletiki, ampak še v raznih drugih športih. Prav o tej lepi dvorani sem videl košarkarsko tekmo med študentskima reprezentancama Argentine in Brazilije za prvo mesto. Tedaj sem prvič v življenju ridel pravo košarko. Prej me ta šport ni preveč zanimal, prav ta tekma pa mi je pokazala lepote te igre. Igrali so čudovito. Na prvi bi lahko prešel mete, ki niso zadeli v polno, pa prav o seeno, če so bili izvedeni iz bližine ali neke razdalje. Od tedaj spremljam tudi doma košarko z očjim zanimanjem. Veselim se uspehov Olimpije, manj navdušen pa sem seveda nad njenimi neuspehi.

18-letni osmošolec Janez Teran iz Kranja, 19-letni študent Gozdarske fakultete Bojan Kern in 20-letni študent ekonomije Anton Tomažič so imena, ki so se zadnje dni pogosto pojavila na vidnih mestih športnih rubrik. Nastopili so na prvem zveznem turnirju v Beogradu in priborili slovenskemu namiznemu tenisu enega največjih uspehov. »Trije mušketirji«, kakor jih lahko imenujemo, so dokazali, da so sposobni tudi z našimi najboljšimi stopati v korak in prav zato so bili slovenski tekmovalci v Beogradu največje presenečenje.

Teran in Kern - ramo ob rami z, asi'

Manjkajo jim le še izkušnje — Kdo od obeh v reprezentanco? - Organizacija v Beogradu šibka

Prihodnjo soboto v Ljubljani

— V soboto se bo v Ljubljani pričela druga preizkušnja pred svetovnim prvenstvom v Dortmundu. Nastopilo bo 8 najboljših,

— med njimi tudi Teran in Kern. Tudi v Ljubljani bodo igrali vsak z vsakim. Zvezni kapetan Weiler je že določil 4 igralce, ki bodo odpotovali v Dortmund. To so Harangozo, Vogrin, Marković II in Hrbud. Petega pa bo izbral po turnirju v Ljubljani. Resen kandidat je tudi Kranjčan Teran.

■ Končni vrstni red na prvem zveznem turnirju: 1. Harangozo 13 zmag, 2. Vojislav Marković 13, 3. Vladimir Marković 12, 4. Hrbud 11, 5. Vogrin 10, 6. Uzorinac 9, 7. Teran 9, 8. Kern 7, 9. Gabrič 6, 10. Hudetz 5, 11. Franjič 5, 12. Tomažič 5, 13. Pavasović 5, 14. Franjič 4, 15. Osmanagić 4, 16. Jazvić 2. M. G.

v prvih dveh nizih. Na misel mi je prišlo, da bi ga lahko premagal. Nadaljeval sem s pazljivejšo igro. To pa je bilo napak in sem seveda izgubil. Moral bi tako nadaljevati, kot sem začel. Mislim pa, da Marković proti Japoncem najbrž ne bo preveč uspešen, saj ga lahko tudi slabši napadalci premagajo.

Teran, Kern in Tomažič so za zdaj nade slovenskega namiznega tenisa. Tudi zanje lahko rečemo, da mladi prodirajo v ospredje, saj so se na zveznem turnirju v Beogradu zelo dobro obnesli. Želimo jim še več takšnih uspehov

Neverjetni preobrti

Težko je reči, kaj je vzrok temu lepemu uspehu. Morda to, da so lahko svoje moči pomerili z vsemi najboljšimi, kar daje seveda najrealnejšo sliko, ali pa, da so bili vestnejši pri treningu. Upajmo, da bodo zadnji uspehi dali tudi več samozavesti našim tekmovalcem.

Cepprav sta se Bojan Kern in Anton Tomažič komaj vrnila iz naporenega tekmovalstva v Beogradu, sta takoj zopet pričela s treningom na domačih tleh v stekleni dvorani Direkcije železnic. Čakajo ju namreč še različni nastopi in je treba biti pripravljen. O beograjskih nastopih pa sta imela kaj povedati!

Beograjčani za Terana

»Janez Teran je s prvimi nastopi osvojil beograjske gledalce«, je pripovedoval Kern. »To pa povsem upravičeno, saj je prvi dan v 6 dvobojih dosegel 6 zmag. Niso bili redki, ki so mu po tem podvigu pripisovali najvišje mesto. Tudi njegova napadalna igra je bila za gledalce vabljiva in če se je pojavil za mizo, so vsi navijali zanj ne glede na to, s kom je igral. Žal je v nadaljevanju izgubil nekaj iger. Lahko bi dosegel celo peto mesto. Posebno dobro je zaigral proti Vogrinu in Uzorincu. Oba je premagal, čeprav je bil doslej proti njima le redko uspešen. Uzorinac je v nizih vodil celo z 2:0, pa je moral vseeno poražen od mize. Janezu želimo le, da bi se tudi v Ljubljani tako dobro odrezal.«

■ »Kaj pa tvoja igra s Harangozom?« smo vprašali Tomažiča. »Vseh pet nizov sva igrala na čas. V prvih dveh sem bil uspešen, pri tretjem pa sva po izteku časa in stanju 7:7 igrala za odločilno točko. Odločil sem se za udarec. Žogo sem dobro zadel, in bil prepričan, da sem že zmagal. Toda Harangozo je z neverjetnim refleksom vrnil žogo, ki je padla na mrežo. Sicer sem jo dosegel, bila pa je preveč porezana in je nisem spravil čez mrežo. Tudi v četrtem nizu sem imel priložnost zmagati. Čas je potekel pri 1:1! Se enkrat sem se odločil za udarec, vendar sem zgrešil. Mislim, da mi je manjkalo malo sreče, pa bi lahko uspel.«

V namiznem tenisu se večkrat zgodijo skoraj neverjetne stvari. Tudi v Beogradu jih ni manjkalo. O srečanju s Kernom je Tomažič pripovedoval: »Posebno zanimiv je bil prvi niz. Bojan je vodil z 18:7, vseeno pa nisem popustil in najprej sem izenačil na 18:18 in nato celo vodil z 20:18. Zbral sem torej 13 točk zapored, pri zadnji pa se je ustavilo. S 4 točnimi zadetki je nato Bojan zmagal.«

»Tudi Vojislav Marković je vodil proti Uzorincu z 19:8.« je nadaljeval Kern, »pa je kljub temu izgubil.«

■ »Kako pa je bilo v dvoboju z Markovićem II?« smo vprašali Kerana.

»Najprej sem brez težav zmagal

■ »Čemu pripisuješ uspeh v Beogradu in kako, da ti na državnem prvenstvu ni šlo?«

»Predvsem sem veliko pridobil na treningu, ki ga vodi Tigerman. Tudi sicer nekoliko več treniram, česar mi je pred državnim prvenstvom manjkalo. Menim, da sem sedaj v najboljši formi.«

»Skoda, da je bilo tekmovalstvo tako slabo organizirano,« je še dodal Tomažič. »Turnir je bil v telovadnici, v katero ni moglo več, kot nekaj sto gledalcev. Razumljivo, da je bila vedno polna. Mize pa so bile take, da pri nas niti na srednješolskih prvenstvih ne bi igrali na njih. Ob tako napornem tekmovalstvu je za igralce zelo važno, da nastopajo ob dobrih pogojih.«

Se dve izjavi

Na vprašanje, kako je zadovoljen z uspehom slovenskih igralcev, je predsednik NTZS tov. Weissbacher dejal: »Žal nisem bil na tekmovalstvu, vendar sta posebno Teran in Kern napravila veselo presenečenje. Zatajil pa je Tomažič, na katerega smo največ računali.«

Trener Terežnik pa seveda, kot vsi trenerji, ni bil povsem zadovoljen: »Mislim, da so imeli naši igralci priložnost doseči še več, posebno Tomažič, ki je bil dober na državnem prvenstvu. S Kernom pa je bilo ravno obratno. Skoda, da so naši izgubili z nekaterimi igralci, ki bi jih moral premagati.«

Precej uspehov v 1 letu

Na severu Ljubljane v Savljah je Tovarna pisalnih strojev, ki je znana tudi po razgibani športni dejavnosti. Zato smo ji namenili pred kratkim svoj obisk.

Čeprav pogoji za šport pri nas niso najugodnejši, se je v enem letu ta dejavnost precej razvila. Tovarna je, kot vidite, precej oddaljena od Ljubljane in, kdor si hoče športnega razvedrila, mora ostati v tovarni kar po delu brez kosila. Toda zanimanje vedno raste in število športnikov je vedno večje. Delo smo si razdelili tako, da posamezniki skrbijo za razne športne panoge, je začel pripovedovati tov. Granc, tajnik sindikalne padružnice. Gotovo ima prav on precej zaslug za uspešno delo športnega aktiva v tem aktivu. Vedno je namreč pripravljen storiti marsikaj za športnike tovarne TOPS.

■ »Katere panoge so pri vas najbolj priljubljene?« Menda je to nogomet, saj smo z njim tudi pričeli. V tovarni delajo znani nogometaši Klančičar, Jazbinšek, Bergelez, Trček in drugi. Ti nastopajo na prijateljskih tekmah, medtem ko na prvenstvenih tekmah v okviru NPL ne smejo igrati. Razvito je tudi strelstvo in se zanj navdušujejo tudi ženske. Kegljači so nekaj časa uporabljali kegljišče v kavarni Majcen, sedaj pa so ostali brez njega. Najpriaznejši so igralci namiznega tenisa, ki pridno vadijo in nastopajo na prvenstvu ljubljanske podzveze. Na podzveznem tekmovalstvu sodelujejo prav tako šahisti. Precej sta razvita tudi odbojka in smučanje.

■ »Kako pa s športnimi prostori?«

»To je naš največji problem. Čeprav je okrog tovarne precej travnikov, nam doslej ni uspelo dobiti v najem vsaj toliko prostora, da bi si uredili igrišče za odbojko. Poleti smo lahko igrali na telovadišču »Partizana« Narodni dom. Ugodneje bi bilo, če bi imeli igrišče ob tovarni, saj je odbojka primerna za raz-

vedrilo tudi v času dnevnega odmora. Lahko bi ga uredili na dvorišču, toda sosednja tovarna TONOSA je prav sredi dvorišča postavila ograjo, čeprav smo jim predlagali, naj bi raje naredili igrišče za odbojko. Tako bi morda kazalo igrati odbojko kar čez plot. Vedno pa so nam na razpolago nogometna igrišča Slovana, Ljubljane in Odreda.«

Ob kratkem ogledu tovarne smo videli, kako nastajajo pisalni stroji. V oddelku, kjer preizkušajo že gotove stroje, se je nad enim sklanjal tov. Subić, pozimi smučar, poleti kajakaš in seveda vesten organizator.

»Marca bomo priredili v Kranjski gori tradicionalno smučarsko tekmovalstvo v slalomu in smuku za kovinarje Ljubljane,« je povedal. »To bo že osma prireditel te vrste, ki so vedno dobro obiskane. Letos smo imeli že dva izleta v Kranjsko goro in na Kravce — smučarji za trening, ostali za izlet.«

■ »Kaj pa kajakaštvo?« smo ga prekinili.

»Pri nas bi lahko s tem začeli poleti. Savo imamo namreč takorekoč pred nosom in bi jo lahko bolje izkoristili. Če bo dovolj zanimanja, bomo ob Savi uredili primeren prostor in si morda sami naredili kajak. Prepričan sem, da se bo marsikdo navdušil za veslanje,« je odvrnil.

Direktor TOPS, tov. Galof, ki je bil pred vojno aktiven član Svobode, se danes še vedno zanima za šport, posebno za nastope članov svojega kolektiva.

»Če upoštevamo, nam je dejal, da zajema naš kolektiv zelo široko področje od Smlednika do Vrhnik in si zato ljudje težje vzamejo čas za šport, mislim, da je približno 70 športnikov v kolektivu, ki ima 320 ljudi, kar dovolj. Upam, da nam bo uspelo rešiti tudi težave s prostori in tako bo šport pri nas še bolj zaživel.«

Tokrat se kot moj nasprotnik številka ena ni pojavil Steines. Pred tekmovaljem mi je bilo zaradi tega prav žal. Kasneje pa sem si lahko rekel: »Kaj pa bi bilo, če bi nastopil še on?« Spet se je namreč ponovila pesem iz Kiela. Proč je zmagal Schottes, drugi jaz in, ker je on imel boljši čas, je njemu pripadlo prvo mesto.

S sezono na tekaških smo pričeli, kot že po običaju, na praznik OF 27. aprila. Začel sem znova kot sprinter in prvi nastop v Ljubljani z 10.7 je bil mnogo obetajoč. V Beogradu sem na proslavi 1. maja tekel v času novega slovenskega rekorda 10.6, v Celju pa 2. junija izenačil rekord na 200 m z 21.2. Tedaj mi je prvič v življenju čestital tudi Fedor in to sem si šel še posebej v čast.

Nekaj dni nato smo šli v Prago. Šele sedaj se pa spominjam, da je bil to že moj drugi obisk v zlati Pragi, saj sem bil tam tudi že leto prej. Najprej torej še pogled nazaj in nekaj besed o tem mojem prvem koraku čez ali skozi »železno zaveso«.

Ze na avstrijsko-češkoslovaški meji smo doživeli prvo presenečenje. Žične ovire, železobetonski stebri, stražni stolpi in podobni dokazi »mirnega« časa. Četrta ure smo stali na meji, da so odstranili vse barikade na železniškem tiru. Presenečeni pa smo odšli v Prago, kjer smo doživeli nadse prisen sprejem. Za vse udeležence tekmovalstva, ki so ga imenovali po nekdanjem odličnem češkem atletu »memorial Rošického«, so priredili lep kulturni večer. Nastopili so razni zbori in solisti in med drugim so bile na sporedu tudi razne pesmi na čast Stalinu. Mi Jugoslovani pri teh pesmih nismo izražali svojega odobravanja in smo bili takoj v središču po-

zornosti. Takoj je bilo okoli nas nekaj fotoreporterjev, ki so hoteli pritiskati na sprožilce svojih aparatov.

Ob tem prvem gostovanju v Pragi sem bil prvič tudi doma pri Zatočkovih. O njihovi neprekosljivi preprostosti in domačnosti sem že pisal. Najbolj pa smo bili presenečeni, ko sta nam Emil in Dana zapela nekaj srbskih in slovenskih narodnih pesmi. Dana je spremljala na kitaro, pela pa sta oba in to dobro, z dobrim poslušom.

Ko smo prišli na stadion, smo doživeli razen domačinov prav Jugoslovani največ ploskanja in videli smo, da nas imajo ljudje radi, kljub vsem resolucijam in napadom na našo državo. Isto se je še v večji meri ponovilo ob proglasitvi zmagovalcev — prvi sem bil namreč pred Romunom Oprisom — ko sem stopil na tiste stopnice. Ne vem, kdaj so me ljudje doma tako pozdravljali.

To vse velja sedaj za prvo gostovanje, lahko pa bi bilo napisano tudi za drugi, saj smo doživljali približno iste stvari. Omenim pa naj še lep sprejem pri našem veleposlaniku Ivi Vejvodici, ki nas je peljal v svojo villo in tam smo v krogu njegove družine preživeli lep popoldan. Na tekmovalstvu sem zmagal s 14.5, spet pred Romunom Oprisom. Še nekaj znamenitosti Prage. Tu je znamenito češko pivo. Za ljubitelje te vrste mokrte — jaz se tudi prištevam mednje — je v CSR res izredna priložnost piti poceni pivo, saj stane veliko pivo, preračunano v naš denar, le 8 dinarjev. Posrečeno so tudi stare pivnice v kletih, kjer so natakare obložene v noše stare nad 200 ali 300 let. Druga znamenitost je ogromni Stalinov spomenik, ki je stal ogromne vsote denarja. Baje se je umetnik-avtor tega dela ustrelil, ker se mu je zdelo škoda tolikih milijonov kron. Spomenik stoji na

ogromnem marmornatem podstavku, sam kip pa je visok kakih 15 m. Tudi mimo Hradčanov nismo mogli, ne da bi jih obiskali. O Pragi pravijo, da je zlata. Res, čež dan je lepa, ko pa padé mrak, je lepote konec. Premalo svetlobe, to je tisto.

Teden dni za Prago smo bili na startu že tradicionalnega mednarodnega prvenstva Beograda. Tedaj sem zabeležil enega svojih največjih uspehov v tem letu. Na ovirah sem imel le šibko konkurenco o Angležu Vineju, zato pa je bilo na startu teka na 100 m precej hitrih nog. Tu so bili Nemec Pohl, Čeh Janneček, Grk Petrakias in Madžar Varsadi. Po mojem mnenju je bila zmaga v tem teku — dosegel sem jo s časom 10.6 — doslej moja najlepša zmaga na 100 m.

Pa smo spet spravili v kovačke opremo in vse, kar potrebuje človek za nekoliko daljše potovanje po svetu. Čakala sta nas povratna dvoboja z Nemčijo in Norveško. V Augsburgu me je posebno Pohl težko pričakoval, da bi se mi maščeval za poraz v Beogradu. Kot običajno pred večjimi tekmovalstvi sem bil tudi tokrat »ljubljenec« smole. Na nekem treningu sem se solidno prehladil in tudi v Augsburgu sem imel še vedno nekaj nad 32° temperature. Na ovirah je bil Steines dve desetinki sekunde za menoj, na 100 m pa me je razen Füttererja premagal tudi Pohl. V Augsburgu smo bili deležni, vsaj v Nemčiji, še ne dosežene pozornosti. Ze na železniški postaji so nam priredili lep sprejem in razen deklet o narodnih nošah z rožami je bil navzoč tudi župan in druge mestne osebnosti. Zaigrali so nam našo himno in nas pozdravili s krajšim nagovorom. Takine pozornosti nismo pričakovali in nas je najprijetneje presenetila.

Prvi festival Mislinjske doline

Občni zbor »Partizana« Slovenj Gradec je pokazal, kako pestra dejavnost vlada v tem društvu. Prejšnji petek so polagali člani obračun dela in ocenjevali dejavnost preteklega leta. Društvo ima danes 627 članov, od tega 311 aktivnih. Nad polovico članstva tvori mladina.

Na občnem zboru so ugotovili, da se je v društvu močno razmahnilo družabno življenje in množičnost, ki jo je opaziti: v telovadnici nastopa 28 % prebivalstva. To dokazuje tudi telovadna akademija, na kateri je nastopilo 194 telovadcev. Prav gotovo je »Partizan« iz Slovenj Gradca — tako je dejal tudi predsednik Okrajne zveze tov. Krajncič — eno najboljših društev v mariborskem okraju. Po sklepih občnega zbora bodo letos priredili prvi festival telesne kulture Mislinjske doline, ki bo posvečen 40-letnici ZKJ. Pokroviteljstvo je prevzel predsednik »Partizana« Slovenije tov. Ribičič. Udeležili se bodo tudi zveznega zleta v Beogradu, za katerega se je doslej prijavilo 66 telovadcev, na okrajnem zletu »Partizana« v Mariboru pa bo sodelovalo nad 100 telovadcev. Ustanovili bodo partizanska društva v Dolici, Mislinju in v Smartnem pri Slovenj Gradcu. Znova je bil izvoljen za predsednika tov. Vinko Cajnko, za podpredsednike Bojan Debelak, Kanduž Stane in Pučko Jože, za tajnika Koglerjeva, za blagajnika Žibert in za gospodarja Jože Levovnik.

Slaba kupčija

Strasten navijač Reala iz Madrida, Felix Guello, ni mogel dobiti vstopnice za srečanje svojega kluba z Bilbaoom. Ves nesrečen se je napotil proti stadionu, obraz pa se mu je v trenutku razjasnil, ko mu je neznanec ponudil vstopnico. Guello je bil seveda več kot navdušen in je svojemu dobrotniku podaril svojo loterijsko srečko. Čez nekaj dni pa je izvedel, da je številka njegove srečke zadela 300.000 pezet. Ljubitelj nogometa je stoično mirno prenesel ta udarec: »Ni dvoma, to je bila moja najdražja tekma v življenju.«

Športniki, planinci!

Naši izdelki vseh vrst kvalitetnega lodna odličnega hubertusa in športnega blaga

Zabeleženo pod Uršljo goro

SKROMNA UDELEŽBA — ENOTNOSTI NI BILO NA STARTU — ODLIČNA ORGANIZACIJA

Po republiškem prvenstvu v alpskem smučanju v Ravnah je vse, kakor potrebno, da spregovorimo še o nekaterih podrobnostih tega tekmovanja. Pričnimo pri udeležbi. Okoli 50 tekmovalcev in tekmovalk vseh razredov je za slovensko prvenstvo vsekakor precej skromna številka, ki pa se pokaže v drugačni luči, če pogledamo posebej žensko in posebej moško. Ali imamo v Sloveniji res samo 4 alpske smučarke? Prištevamo še dve iz Raven, pa smo pri 6 tekmovalkah in če to ni katastrofalna številka, potem... je število nastopajočih smučarjev v primerjavi z ženskami še kar zadovoljivo. Pregled udeležbe po klubih pa nam bo pokazal, da bi tudi tam morala biti končna številka mnogo večja.

Vsega skupaj se je prvenstva udeležilo 13 smučarskih organizacij, pri čemer je imel največ tekmovalcev Triglav — 14, potem pa Jesenice 9, Tržič, Olimpija in Trbovlje po 6 itd. Zastoj iščemo med nastopajočimi predstavniki najboljšega kluba v državi Enotnosti, ki si s tovrstnimi podvigi vsekakor ne bo več mogla osvojiti častnega naslova. Razumemo vse najrazličnejše težave, toda popolna abstinenca na republiškem prvenstvu je več kot značilna.

»Mladi« : »stari« = remi

Zanimivo je pogledati, kakšno je bilo letos razmerje med »stari« in mlajšim rodom. Mladi gredo sicer naprej, vendar letošnji rezultati še ne potrjujejo njihove dokončne zmage nad starejšimi tekmovalci, ki so se na letošnjem prvenstvu zopet uveljavili predvsem po zaslugi Dornika, pa še Križaja in Lukanca. Primerjava z lanskim prvenstvom pokaže, da so pri moških letos prvaki drugi tekmovalci in to ostane tudi še, če pritegnemo primerjavi tudi lanskega državnega prvenstva. Lani sta v slalomu skupaj zmagala mlada Klinar in Lakota, letos pa je s precejšnjo prednostjo odšel naslov v Tržič. Glede omenjenega odnosa med starejšo in mlajšo generacijo bi lahko ugotovili nekakšen »status quoz«, zlasti če še upoštevamo, da sta lani nastopala in žela uspehe tudi še Mulej in Stefe.

Ker je zaradi pomanjkanja snega odpadlo ocenjevanje v kombinaciji, lahko ocenjujemo rezultate nastopov v veleslalomu in slalomu seveda samo neuradno in še pri tem se pojavi težava zaradi zelo kratkega veleslalomu, saj doseženi časi sploh niso upoštevani v mednarodnih tabelah. Tako smo morali za našo neuradno kombinacijo vzeti kar dvakrat tabele za slalom. Dobili smo naslednjo razvrstitev najboljših: Dornik 2.96, Klinar 3.72, Zugovic 5.50, Fanel 7.10, Lukanc

10.26, Lunežnik 15.53 (najboljši v 3. razredu) itd. Pri ženskah pa je razvrstitev tekmovalk naslednja: Zupančič 5.10, Praček 25.15, Ankele 25.66 in Štefanec 95.31.

Samo teh nekaj števk zgornjo priča o velikih razlikah v kvaliteti že med najboljšimi tekmovalci, da o tekmovalkah sploh ne govorimo. Prav v zvezi s tem je zanimivo, da je že razmeroma kratek veleslalom (njegova dolžina je bila tudi predmet protestov nekaterih tekmovalcev) napravil takšno selekcijo. Tudi v slalomu, ki ga je prav tako, kot veleslalom, postavil naš znani strokovnjak Franci Čop, so bile ogromne razlike kljub temu, da je bil sneg nekoliko zahrbtn, tako da je mnogo tekmovalcev vsaj v eni vožnji napravilo »poznanstvo« z belo odejo.

Nagrada za slog: Lakota

Del proge v veleslalomu je bil precej težak in na tem odseku je bilo zanimivo opazovati vožnjo posameznih tekmovalcev. Od boljših so sicer vsi zvožili brez padca, toda — kakšne razlike! Nekateri, kot n. pr. Matevž Lukanc, so vozili skozi vrata zelo lepo, toda daleč od tega, da bi šli naravnost, in vse preveč je bilo zmanjševanja hitrosti. Najlepši slog od vseh je pokazal Lakota (vsekakor ima pri tem mnogo zaslug tudi njegovo delo v telovadnici), toda tudi ta mladi tekmovalci je ubral predolgo pot. Kasnejši prvaki Šumi ni vozil tako elegantno, zato pa mnogo koristneje. Še bolj velja to za Zugovca, medtem ko je imel Klinar pri svoji odlični vožnji (kljub poškodovani roki) smolo in srečo obenem. Odlično se je namreč ujel v situaciji, ki bi verjetno večino ostalih tekmovalcev krepko posadila v sneg.

Mladi tekmovalci so se bolj uveljavili v veleslalomu, kar je povsem razumljivo, saj je za slalom treba več vadbe in več izkušenj. Pri tekmovalkah so nam 4 smučarke že

predstavile najmanj 4 kvalitetne razrede, kar je vsekakor neugodna ugotovitev, ki sili k sklepu, da nimamo prav nobene širše osnove, iz katere bi lahko dobili kvalitetne tekmovalke. Vsaka izjema bi bila pri tem le plod talentirane posameznice.

Fužinarju pohvalo!

Nekaj besed velja tudi še organizaciji, ki jo je uspešno izpeljal smučarski klub Fužinar. Na tem področju skoraj ni pripomb. Organizatorji niso krivi, ker ni bilo snega, tako da so morali prestaviti proge navzgor in so s tem napravili tekmovalcem dodatni napor. Proge so bile pripravljene dobro, sodniški zbor je zelo dobro funkcioniral in zelo odveč so bili nekateri dvomi o pravilnosti rezultatov veleslalomu, kakor tudi neutemeljeni protesti proti slalomu. Precej težav so imeli pri sestavljanju startne liste, oziroma pri zrebanju, ker Smučarska zveza Slovenije ni pripravila potrebne kategorizacije za nižje razrede. Zelo posrečena je bila uporaba amaterskega UKV oddajnika, preko katerega so posredovali Ravnam potek tekmovanja. Vsekakor so se Ravenčani zopet izkazali kot zelo dobri organizatorji in bodo prihodnje alpske prireditve, ki bodo še v Ravnah — upajmo, da na novi progi, ki bo omogočila lažji dostop vsem — vsekakor zopet v celoti uspele.

Smučarski zvezi Slovenije in še bolj smučarskim osnovnim organizacijam pa naj bo to prvenstvo znak, da je treba delati več kot doslej, kajti sicer bomo zastoj čakali na naslednike Mulejev, Štefetov in Lukancev, kljub nekaterim talentiranim mladincem in mladinkam!

Zupančičeva je spet brez prave konkurence. Ali ni to žalostno? Ne zanj, temveč za napredek alpskega smučanja med tekmovalkami. Morada se ji bo pa vendarle kaj kmalu približala Ankaletova in — če bo šlo vse po sreči — še kakšna druga mlada nadobudna tekmovalka

Naši smučarji na prgišču snega

Koroška smučarska podzveza je pred dnevi organizirala pod vodstvom mladinskega trenerja tov. Pogačnika smučarski tečaj za mladince — tekače v novem planinskem domu na Peci. Ta tečaj bi moral biti pri smučarski koči nad Ravnami, vendar so bili tečajniki zaradi slabih snežnih razmer prisiljeni spremeniti kraj treninga. Tečaja se je udeležilo 6 tečajnikov Fužinarja in 5 tečajnikov iz Mežice. Po končanem treningu je tov. Pogačnik povedal tole:

»Veselilo me je, da je koroška podzveza organizirala tečaj, da bi se mladinci Fužinarja in Mežice še bolj izpopolnili v tehniki in se pripravili za republiško in državno prvenstvo. Fantom iz Mežice je bilo potrebno pomagati pri piljenju osnovnega tekaškega koraka in jim pokazati, kako naj to delo nadaljujejo. Zadovoljen sem, da je tudi ta koroški kot začel s tekaškim

športom, ki bo po mojem mnenju kmalu dobil enako tradicijo kot alpinizem. Tečače sem razdelil v dve skupini, pri delu pa mi je pomagal član Fužinarja tov. Osenjak. Še posebej so se uveljavili mladinci Bavče, Štehar in Urnavt. Predvsem sem pa bil zadovoljen z disciplino in trdim, da je tečaj vsestransko uspel. Koristno bi bilo, da bi koroška smučarska podzveza nadaljevala s takšnim delom, saj ne pomani to samo vzpodbudo za tekače Koroške, ampak tudi za vso ostalo mladino naše republike.

Res je, kar nam je povedal tov. Pogačnik. Samo vztrajno delo, kot ga v zadnjih letih kaže koroška smučarska podzveza — brez nepotrebnega govorjenja — more prerediti naše smučarsko mrtvilo in lahko upamo na nove mlade moči, ki jih žal v tekaškem športu vedno primanjkuje. Wlodyga

Prve priprave za šolo waterpola

Dobili smo 19 domačih inštruktorjev - Tudi tečaj za plavalce uspel

dl. O tem, kako sta oba tečaja potekala in uspeša, smo se razgovarjali s tehničnim sekretarjem PZS tov. Franekom Trefaltom.

»Kakšen je bil odziv na tečaj za waterpolo inštruktorje?«

»Udeležba na prvem tečaju za waterpolo inštruktorje nas je vse presenetila, saj se je v Ljubljani zbralo 22 kandidatov iz Ljubljane, Kranja, Celja, Pirana, Kopra, Bleda, Trbovelj, Krškega, Raven, Mežice in Radovljice. Tečajniki so se z vso resnostjo lotili dela in so vseh sedem ur dnevno — kolikor je znašal program — temeljito izkoristili. Čeprav mali zimski bazen seveda ni povsem odgovarjal zahtevam za tak trening, so tečajniki vadili tri ure dnevno. Končni uspeh tečaja je bil še celo zadovoljiv, s čimer sta soglašala oba trenerja tov. Stella in Jamnik, kakor tu-

kov in novih dirk, ki pa bodo — zopet zahtevale svoj krvavi dav — vek...

di direktor Višje šole za tel. vzgojo tov. Stepišnik, ki je sam prisostvoval zaključnim izpitom 19 tečajnikov je z uspehom opravilo izpit za inštruktorje, le trije zaradi bolezni tega niso mogli storiti.

»Kako namerava PZS izkoristiti svoj prvi, tako številni strokovni kader v tej panogi plavalnega športa, ki je pri nas kvalitetno najbolj zaostala?«

»Prav ta tečaj je bil začetni korak k organizaciji šol za waterpolo, ki jih namerava PZS v sodelovanju s klubi osnovati po sličnem vzorcu, kot že več let delujejo ostale plavalne šole. Če bo vsaj vsak drugi inštruktor vzgojil v bodoči sezoni po eno waterpolo moštvo, bomo imeli prihodnjo sezono 10 novih ekip waterpolistov. To bo prav gotovo velik uspeh za slovenski waterpolo.«

»Ali nameravate še naprej skrbeti za strokovno izobrazbo novih inštruktorjev za waterpolo?«

»Ze sedaj smo se domotili, da bomo ob zaključku prihodnje sezone priredili seminar za vse sedanje udeležence tečaja, na katerem bodo pokazali svoje izkušnje in težave pri delu v poletni sezoni. Istočasno pa bi služil ta tečaj tudi za višje strokovno izpopolnjevanje.«

»In sedaj še nekaj besed o našem »zveznem« treningu plavalcev?«

»Pod vodstvom trenerja trboveljskega Rudarja Marina Vidana je v Ljubljani treniralo 18 najboljših slovenskih plavalcev, ki imajo priložnost v zimskem času trenirati v vodi. Večji del je bilo plavalcev Rudarja in Celužke iz Krškega; potem še dva Celjana in po en plavec iz Kopra in Raven. Tov. Vidan je bil s plavalci zadovoljen in, kar je prav posebej zanimivo, tudi njihova priprava na treninge je bila zadovoljiva. Čeprav ti plavalci niso trenirali v vodi, so v svojih klubih imeli dopolnilni trening in gimnastiko, tako da niso bili povsem brez osnovne kondicije.«

»Ali bo PZS letos še nadaljevala s sličnimi treningi?«

»Trenutno verjetno ne bomo imeli sredstev, da bi take treninge letos še ponavljali, pač pa je zelo verjetno, da bomo skušali pripraviti nek skupen trening za slovenske reprezentante, ki bodo nastopili na mednarodnem dvoboju Slovenija — Srbija, v želji, da bi se za ta dvoboj kar najtemeljiteje pripravili.«

M. P.

... in ob cesti zlomljeno drevo

„Mercedes kompleks“ Hawthorna - Ironija usode: Smrt za dirkača na „civilni“ vožnji in ne na dirkališču

Relata refero. Pravi, da je imel Mike nekakšen kompleks proti avtomobilu Mercedes. Se njegova smrt naj bi bila s tem v zvezi. S svojim športnim avtomobilom znamke Jaguar je drvel proti Londonu. Hitrost? Okrog 100 km na uro... Tedaj pa je pred seboj zagledal športni Mercedes in že ga je zgrabila dirkaška strast.

»Ta pa res ne bo pred menoj v Londonu!«

Pritisnil je na plin in kazalec za merjenje hitrosti je splezal še za nekaj desetnih kilometrov navzgor...

Če Miku niso mogle do živega vse ceste in dirkalne proge širom po svetu, pa ga je pokopala angleška cesta. Bila je nekoliko spolzka in, ko je Mike z veliko hitrostjo pripeljal v ovinek, ga je zaneslo s ceste. Obupni poskusi, da bi vozilo usmeril nazaj, mu niso uspeli. Najprej se je zaletel v drevo, potem pa je avtomobil premetaval še nekajkrat sem in tja. Ko so prišli prvi ljudje do kraja nesreče, Miku ni bilo več pomoči, saj je imel celo vrsto težkih smrtnih ran. Eden od prvih je bil pri mrtvem dirkaču njegov prijatelj Walker, ki je vozil omenjeni usodni Mercedes. Druga verzija o Hawthornovi nesreči govori na celo o tem, da sta oba prijatelja imela kar po dogovoru privatno dirko, ki se je tragično končala.

Leto XV.

Stev. 6

Stran 6

Polet

Dva značaja v eni osebi

Mike Hawthorn je bil čuden človek. Čuden zato, ker je bil za volanom povsem nekaj drugega, kot sicer v življenju. Kadar je sedel v dirkalni avtomobil, je bil neustrašen dirkač, ki ni štedil niti avtomobila niti sebe in zato je na večini velikih dirk v zadnjih letih poskrbel za najlepše dvoboje. Pri tem pa je bila njegova vožnja včasih tudi nevarna. Očitno so mu celo, da je posredni povzročitelj nekaterih nesreč, med temi tudi doslej največje nesreče v avtomobilskem športu, tragedije v Le Mansu z več sto mrtvimi in ranjenimi.

Cim pa je ustavil svoje vozilo, snel čelado in očala ter si obrisal z obraza madeže olja in bencina, je bil to povsem drug človek. Izredno prijeten za družbo, prijazen do vsakogar in več kot odlični prijatelj. Pravi, da ga je smrt njegovega dobrega prijatelja, prav tako avtomobilskega dirkača Petra Collinsa, tako pretresla, da je prav zaradi tega sklenil zapustiti dirkalni šport.

Toda kaj, ko je strast močnejša od vseh dobrih namenov. Dirkal res ni več, zato pa je končal svojo pot pri drevesu ob cesti...

S točko prednosti prvi

Lanska sezona je bila za Hawthorna doslej najuspešnejša. Sicer je tudi že v preteklih letih dosegal solidna mesta, toda leto 1958 mu je prineslo doseg najvišjega cilja avtomobilskega dirkača. Vse leto se je na vseh velikih dirkah brez po-

puščanja boril s svojim rojakom Stirlingom Mossom. Posamezni uspehi so bili pri Mossu, ki je vozil avtomobil znamke Vanwall, boljši, toda Mike je bil na svojem rdečem Ferrariju boljši v povprečju. Vseh dirk za prvenstvo je bilo 11. Desetih se je udeležil, uvrščal pa se je takole: 1. v Reimsu, 2. v Spa Silverstonu, Oportu, Monzi in Maroku, 3. v Buenos Airesu, 5. v Zandvoortu, samo na Nürburgringu se ni uvrstil med prvih pet. Razen tega je vozil petkrat tudi najhitrejši krog, kar tudi prinaša po eno točko. Na koncu je imel 42 točk, Moss je zaostajal za 1 točko, ostali pa so bili daleč, daleč zadaj.

Mike je bil eden najbolj priljubljenih športnikov Velike Britanije, kjer so ga imenovali Farnham Flyer (Letalec iz Farnhama). Kjerkoli se je pojavil, povsod je bil deležen skoraj nedeljenih simpatij prav zaradi tega, ker so povsod poznali njegovo lastnost — borbenost, včasih tudi preko realnih možnosti stroja in dirkača.

Prvak je mrtev — naj živi prvak!

Svetovni prvaki v avtomobilizmu res nimajo sreče. Večina se je srečala s smrtjo že kmalu po osvojitvi najvišjega naslova. Sicer je morda odstotek ponesrečenih pri prvaki enak odstotku pri ostalih dirkačih, toda o prvakih toliko več govorimo, zato človek ob naslovu »svetovni prvak v avtomobilizmu« že kar avtomatično pomisli na smrtno ob-

KNJIGOVESNICA

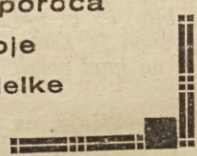
VETRIH

državni obrtni mojster

Ljubljana

Tifova cesta št. 23

priporoča
svoje
izdelke

sodbo. Od prvakov zadnjih 10 let sta živa le dva: Italijan Farina in Argentinec Fangio, doslej največji mojster volana, ki je baje tolikanj zanesljiv vozač, da bi ga lahko pokopala le kaka težka tehnična okvara ali pa huda nepazljivost kakkega drugega dirkača. Razen tega pa je Fangio dal dirkalnemu avtomobilu slovo in se posvetil svoji družini, ki jo je moral prej nekoliko zanemarjati zaradi stalnega potovanja po svetu.

— Mike Hawthorn, svetovni prvak — leta 1958, se je torej poslovil, — ljubitelji avtomobilskega športa — pa nestrpno čakajo novih prva-

LEP USPEH OMANA IN ROJINE V AVSTRIJI Zakaj toliko oklevanja?

Medtem ko so najboljši jugoslovanski skakalci nastopili na znani mednarodni turneji po Švici, je odšla druga jugoslovanska garnitura v Avstrijo, kjer bi morale biti tekme na znani skakalnici v Hofgasteinu. Zaradi pomanjkanja snega pa so morali organizatorji prestaviti tekme v Dorfgastein. V vrhunskem razredu je na tej prireditvi zmagal Avstrijec Leodolter s skokoma 47 in 53,5 m pred Müllerjem, Planckom in ostalimi. V splošnem razredu pa sta pripravila prijetno presenečenje mlada in mnogo obejšena skakalca Oman in Rojina. Uvrstila sta se na prvo in drugo mesto ter dosegla s tem prav lep uspeh. Oman je skočil 43,5 in 47,5 m, Rojina pa 44 in 44,7 m.

Kärkinen zmagovalce turneje

V nedeljo je bila v Le Loclu pred 8000 gledalci zaključena tradicionalna mednarodna skakalna turneja po Švici. V skupni oceni je osvojil prvo mesto finski skakalec Kärkinen (857,2 točk), sledijo Däscher (Švi) z 850,3, Bergman (Nor) 844,8, Valkama (Fin) 841,9, Burgselje (Sved) 835,3, Moland (Nor) 831,2, Bujok (Polj) 829,2, Zandanel (It) 810,8, Jeanprost (Fr) 802,9, Tajner (Polj) 801,1 itd. Jugoslovanski skakalci Zidar, Langus, Jemc ter Krznarič, ki so se udeležili te turneje so se v Arosi, kjer je bil tretji nastop, med 37 tekmovalci plasirali takole: Zidar je zasedel 10. do 12. mesto in prejel 202,5 točk. Jemc je bil 17. z 205,0 točk, Langus deli 22. do 23. mesto s 196 točkami, Krznarič pa je pristal na 26. mestu s 193 točkami. Pred Langusom so se uvrstili: Finca Valkama, Kärkinen, Norvežani Bergman, Nord Tom Ole, Brevik in Moland, Poljak Tajner, Francoz Jeanprost, Švicar Däscher, Nemec Bolkart in Sved Bergselje. Na zaključni tekmi v Le Loclu je bil Zidar 14. (200 točk), Jemc

Helmut Rahn zapušča Nemčijo?

Precej prahu je dvignila ne samo v Nemčiji, marveč tudi v drugih državah novica, da bo znani nemški reprezentant in eden najuspešnejših strelcev Nemčije, Helmut Rahn, v kratkem zapustil svoj klub in odšel v Španijo. Baje namerava pristopiti v špansko nogometno moštvo Barcelone. Čeprav Rahn ni več tista prudarna sila kot je bil na svetovnem prvenstvu leta 1954 v Švici, bi njegov odhod nedvomno oslabil Herbergerjevo enajstoro.

Francoska akademija športa je nagradila znanega nogometnega reprezentanta Raymonda Kopa z nagrado »Grand Prix«. To nagrado je dobil Kopa za svoje velike uspehe na lanskem svetovnem prvenstvu v Švedski, saj ima največ zaslug za dobro uvrstitev Francije na omenjenem tekmovanju.

Zahodnonemška nogometna reprezentanca bo letos igrala 6. mednar. tekem, in sicer 6. maja v Glasgowu s Škotsko, 20. maja v Hamburgu s Poljsko, 4. oktobra v Bernu s Švico, 21. oktobra v Kölnu z Nizozemsko in 8. novembra v Budimpešti z Madžarsko.

Nogometniška praška Dukle so na gostovanju v Mehiki pred 60.000 gledalci premagali domače moštvo Leon z 2:0 (2:0).

JOHANSSON JE PREPRIČAN V USPEH

Odlični švedski boksar Ingemar Johansson, ki se bo še letos spoprijel z ameriškim črncem Pattersonom za naslov svetovnega boksarskega prvaka teške kategorije, je v terek zapustil New York in odpotoval v Kopenhagen. Pred odhodom iz ZDA je novinarjem izjavil, da je prepričan, da bo Pattersona premagal. Dejal pa je, da še ne ve, ali ga bo premagal po točkah ali s knock outom.

Boksarski menažer Pedro Martinez je ponudil svetovnemu prvaku teške kategorije Floyd Pattersonu 100.000 dolarjev, da bi se boril za naslov svetovnega prvaka proti Angležu Brianu v Londonu. Menažer Martinez je razen tega ponudil Pattersonu 300.000 dolarjev, če bi do borbe za svetovno prvenstvo med Johansonom in Pattersonom prišlo v ameriškem mestu Buffalo. Doslej je namreč za srečanje Johansson : Patterson kandidiralo že kar 6 ameriških mest.

Čeh Divin spet evropski prvak

V Davosu je bilo zaključeno evropsko prvenstvo v umetnem drsanju. O tekmovanju smo že poročali v prejšnji številki, med posamezniki pa je prepričljivo zmagal Čeh Karel Divin iz Bratislave. Pribral si je 180,4 točke in si svoje prvenstvo zagotovil že v obveznih likih. Njegov najnevarnejši nasprotnik Francoz Giletli ni mogel zmanjšati naskoka tudi z najbolj fantastičnimi bravurami v poljubnem drsanju. Najboljši tekmovalce v poljubnem drsanju je bil mladi Francoz Calmat, ki se je prav zaradi odlične izvedbe prostih likov pribral v končni oceni na 4. mesto. Drugo mesto v skupni oceni med posamezniki je zasedel Francoz Giletli (175,8), 3. Avstrijec Felsinger

17., Langus 20., Krznarič 28. Zmagovalec v Le Loclu Finca Valkama je dobil 222 točk.

Na mednarodnem skakalnem tekmovanju blizu Stockholma je zmagal mladi Finca Pekka Yliniemi z 221,6 točke. Drugo mesto je zasedel Avstrijec Habersatter z 218,1, tretji je bil Oestman (Sved) z 217,3.

Znani avstrijski skakalci Habersatter, Egger in Leodolter, ki so sodelovali na skakalni turneji v Sovjetski zvezi, so preizkusili tudi najnovejšo kovinske smuči. Po izjavi omenjenih smučarjev so nove kovinske smuči zelo uporabne. Zanje so se začeli zanimati tudi ruski in vzhodnonemški skakalci.

Mladinci Partizana v polfinalu

Na mladinskem nogometnem turnirju se mladi nogometaši beograjskega Partizana prav dobro držijo. V četrtek so se z zmago nad Sampdorio 3:0 uvrstili v polfinale. Razen Partizana so se v polfinale plasirala še naslednja moštva: Milan, Fiorentina in Roma. Najprej je premagal Partizan Sampdoria z 2:1, nato pa isto moštvo s 3:0 (1:0). Rezultati ostalih tekem: Fiorentina : Rapid 2:1, Juventus : Roma 0:0, Milan : Racing (Pariz) 2:1, Fiorentina : Rapid 3:1, Milan : Racing 2:1, Roma : Juventus 2:0. Partizan je v drugi tekmi proti Sampdoriji igral zelo dobro, zlasti v drugem polčasu so se mladi Beograjčani izkazali z dobro kondicijo in tehnično kvaliteto posameznih igralcev. Nogometaši Sampdorije so igrali zelo raztrgano in brez prave volje, tako da so partizanovi igralci kmalu zagospodarili na igrišču. Zlasti sta se pri Partizanu odlikovala Vlažić in Miljatović, ki sta bila tudi najnevarnejša napadalca.

Organizacijski odbor za izvedbo XVII. olimpijskih iger v Rimu je te dni dobil peto prijavo za sodelovanje na nogometnem turnirju. Italija je namreč pet država, ki se je prijavila, da bo sodelovala na nogometnem olimpijskem turnirju v Rimu. Pred Italijo so se prijavila še Norveška, Danska, Avstrija in

Proge v Squaw Valleyu bodo preizkusili

Organizatorji zimskih olimpijskih iger v Squaw Valleyu so sporočili, da bo že v kratkem prišlo do preizkušnje prog, na katerih se bodo pomerili najboljši smučarji za naslove olimpijskih prvakov v letu 1960. Na teh progah bo sodelovalo okoli 70 tekmovalcev iz 13 držav. Omenjene preizkušnje bodo od 21. do 23. februarja ter od 28. februarja do 3. marca. Preizkušnje olimpijskih prog se bodo udeležili smučarji Avstrije, Nemčije, Kanade, Finske, Čila, Francije, Italije, Japonske, Norveške, Švedske, Nizozemske, Velike Britanije in Sovjetske zveze.

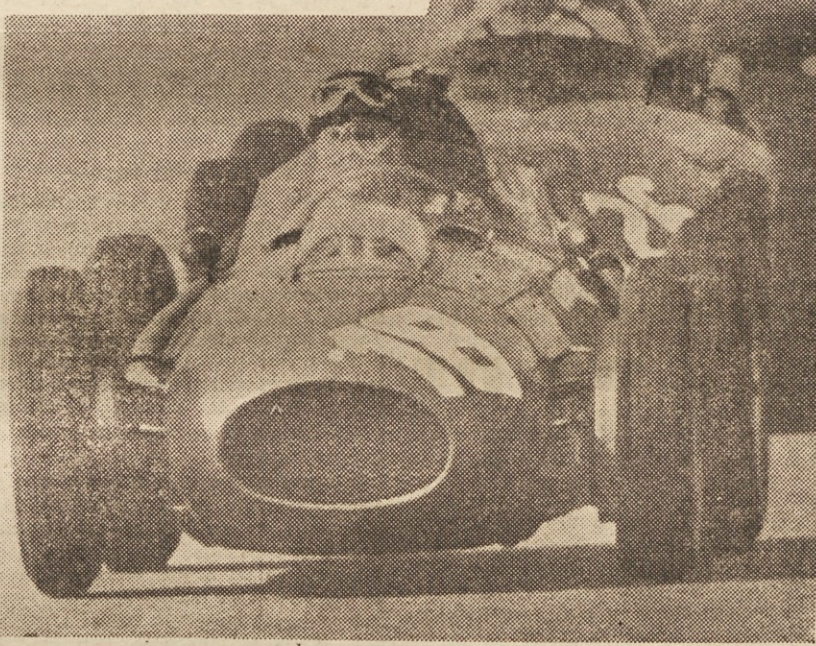
Indija. Istočasno s prijavo Italije je prišlo sporočilo iz Belgije, ki je olimpijskemu odboru sporočilo, da ne bo sodelovala na olimpijskem nogometnem turnirju v Rimu.

Dne 28. t. m. se bosta v Rimu srečali nogometni reprezentanci Španije in Italije.

Italijanska nogometna zveza je začela ostro nastopati proti raznim izgredom. Med drugim je nedavno kaznovala nogometni klub Romo s tem, da je verificirala tekmo Roma : Sampdoria s 3:0 v korist Sampdorije, vse to zaradi izgrediv, ki so nastali 4. januarja na tekmi med obema kluboma v Rimu. Razen tega je nogometna zveza prepovedala za dva tedna vse tekme na stadionu Rome, kar je vsekakor precej ostra in boleča kazen. Boleča namreč za blagajno Rome, ki bo s tem oškodovana najmanj za 50 milijonov lir dohodkov na vstopninah.

V Pragi so zamenjali dosedanjega trenerja češke nogometne reprezentance. Trener Karel Kolski je bil odstavljen, njegovo dolžnost pa bo prevzel Rudolf Vitlačil. Zanimivo je, da so kompetence novega zveznega trenerja CSR precej omejene, saj bo moral upoštevati tudi mnenje tehnične komisije, ki jo tvorijo 4 člani.

Med njima je tekla večna borba: Hawthorn in Moss sta se borila vselej do zadnjega, kot vidimo na tej sliki. V prvi »poziciji« je Hawthorn, tik za njim pa Moss. Žal je Hawthorn prvi omahnil — toda v smrt...

Dva poraza Jeseničanov v Avstriji

Hokejsko moštvo Kitzbühl je premagalo moštvo Jesenic z 12:4 (4:0, 5:2, 3:2). Za Jeseničane so bili uspešni Valentar, Brun, Pelc in Dolinar.

Hokejisti Jesenic so na turneji po Avstriji gostovali tudi v Innsbrucku. Domače moštvo je prepričljivo porazilo Jeseničane s 13:2 (4:2, 3:0, 6:0).

Ameriška hokejska reprezentanca je v Zweibrückenju premagala kombinirano

kanadsko vojaško moštvo, ki trenira v Zah. Nemčiji, z rezultatom 7:1.

Hokejska reprezentanca Kanade se je pomerila v škotskem mestu Payshley z domačo reprezentanco. Srečanje se je končalo neodločeno 3:3.

V Mannheimu je hokejska reprezentanca ZDA premagala kombinirano reprezentanco Zah. Nemčije z 8:1.

Na mednarodnem krosu v belgijskem mestu Hanut je na 9,8 km dolgi progi zmagal belgijski atlet Vandewattene, ki je potreboval za progo 32:38. Za Belgijcem so se zvrstili naslednji dolgooprogaši: Mimoun (Fr), Perkins (VB), North (VB), Faria (Port) in Mihalič (Jug). Naš maratonec je torej zasedel 6. mesto s časom 33:14,6. Znani dolgooprogaš Norris je bil komaj deseti.

AZ mladinski teniški pokal Galea se je letos prijavilo 16 držav, prijave nekaterih pa še pričakujejo. Zanesljivo se bodo tega udeležile naslednje države: Avstrija, Belgija, CSR, Francija, Nemčija, Italija, Jugoslavija, Luksemburg, Monako, Nizozemska, Poljska, Romunija, Španija, Švica, Madžarska in Sovjetska zveza.

Na univerzitetnem atletskem prvenstvu v Leningradu je ruski skakalec Oleg Fedosijev dosegel odlični rezultat v trosko-

Jugoslovanski kongres telesne kulture v Beogradu je med drugim sprožil idejo, da bi pričeli zbirati sredstva za gradnjo preprostih športnih objektov, ki bodo namenjeni predosem množični telesni kulturi. Kmalu po kongresu je bil v Beogradu formiran zvezni štab za izvedbo te zbiralne akcije, malo pozneje (sredi decembra) pa smo dobili takšne štabe tudi v vseh republikah in v nekaterih okrajih. Že v začetku pa je bilo dogovorjeno, da je treba to akcijo izpeljati predosem na terenu, torej v občinah. Tu naj tudi zberejo čimveč sredstev, ki pa naj seveda ostanejo v občinah.

Jasno je torej, da je v tej nabiralni akciji najpomembnejši člen osnovna politično-teritorialna enota — občina. Zato bi bilo pričakovati in želeli, da bodo v občinah hitro začeli s formiranjem teh štabov. Žal pa je trenutno le malo občin, ki so že ustanovile svoje štabe. Kolikor nam je znano, se v večini občin še vedno ne kako »slovijo« in obotavljajo, ponekod pa sploh niso še ničesar ukrenili in »spijo«, kot da jim ta stvar prav nič ni mar. Po podatkih, ki so nam na razpolago, so n. pr. v ljubljanskem okraju, ki šteje 27 občin, samo v ljubljanskih občinah to vprašanje resno vzeli v pretres in je v Ljubljani že ustanovljen štab. Žal pa je precej slabše v občinah izven Ljubljane. Vemo sicer, da so doslej samo v Domžalah in Medvodah o tem nekoliko razpravljali, pa tudi v teh krajih še ni prišlo do formiranja štabov. V vseh ostalih občinah pa je še vse preveč čakanja in oklevanja, ponekod pa o zvezni nabiralni akciji sploh nimajo niti pojma. Tu in tam se sicer izgovarjajo, da ni nikakršnih navodil. Morda ta izgovor drži, čeprav ne more biti opravičilo. Sicer res ne bi bilo napak, da bi Okrajni sveti za telesno kulturo nekoliko pogledali po svojih občinah in stvar pognali v tek, bodisi da bi sklicali nekaj sestankov in dali splošne smernice, bodisi da bi kako drugače pomagali terenu. Eno pa je jasno: nikar odlašati in oklevati, kajti vsakega zamujenega dneva je škoda.

Pregovor pravi, da dvakrat da, kdor hitro da. Poskusimo torej ob tej akciji uresničiti imenovani pregovor!

I. P.

Posnemajte košarkarje na Primorskem!

Ze tretje leto poteka, kar je bil v Postojni ustanovljen košarkarski center za Primorsko. Čeprav je bil prvotni namen, da bo sorodni center ustanovljen kasneje tudi v Novi Gorici, do tega ni prišlo in tako ležijo vse naloge za razvoj košarke na Primorskem še vedno na košarkarskem centru v Postojni.

Toda kljub obsežnemu območju je delo po vsej Primorski živahno potekalo, iz leta v leto pa so se kazali vidni uspehi, ki so prav minulo leto dosegli svoj vrhunec — čeprav seveda ne stoodstotno. Brez dvoma pa je že velik uspeh v tem, da so tamkajšnji košarkarski delavci in igralci dosegli dva pomembna cilja — množičnost in dokaj zadovoljivo kvaliteto. Nemala zasluga za to je tesno sodelovanje s partizanskimi društvi, ki so se oprijela košarke kot zelo priljubljene športne veje in sodelujejo s svojimi moštvami v različnih tekmovanjih, na drugi strani pa neumorno delo košarkarjev samih.

Prav zaradi tega, da bi med klubi in društvi vzbudili še več zanimanja, so uvedli ligaški sistem tekmovanja z dvehma članskima ligama, v A- so sodelovali Koper, Izola in Piran, v B pa Sežana, Ilirska Bistrica in B-moštvo Postojne. V tem tekmovanju je pripravila prijetno presenečenje Ilirska Bistrica, ki ima vse pogoje, da se bo razvila v dobro ekipo, košarka pa bo v tem kraju močno vzcvetela. V finalnem tekmovanju za prvaka postojnskega centra je zmagalo namreč moštvo »Partizana« iz Ilirske Bistrice z boljšo razliko košev nad »Partizanom« iz Kopra, čeprav je bil slednji favorit. Tako si je Ilirska Bistrica priborila vstop v II. republiško ligo.

Tudi med mladino so bili v teh krajih doseženi zadovoljivi uspehi. Skoraj v vsakem društvu »Partizan« se prav mladina najbolj posveča koškari, seveda bolj v letnih mesecih, ker pozimi ni na razpolago dvoran. Jeseni je bilo izvedeno tudi mladinsko prvenstvo, na katerem je nastopilo 6 ekip. To pa je velikanske-

ga pomena, saj se v podeželskih košarkarskih središčih in celo v republiškem merilu še ni zgodilo, da bi nastopilo hkrati na prvenstvu toliko mladinskih ekip. Prvak je postal Tolmin.

Če govorimo o tekmovalnih uspehih, je treba omeniti tudi uspeh »Partizana« Postojne, ki se je kot prvak Primorske uvrstil v I. republiško ligo. S tem je bil seveda dosežen tudi drugi cilj — kvaliteta.

Da bi lahko v redu organizirali številna tekmovanja in seveda hkrati skrbeli za redno vadbo ter nadaljnji razvoj košarke, so se primorski košarkarji odločili za edino pravilno pot: postojnski center je organiziral tečaj in izpite za sodnike — ki jih prej ni bilo — in izpite je opravilo 7 sodnikov — 5 iz Postojne ter eden iz Sežane in Ilirske Bistrice. Zal obmorski klubi niso posvetili temu problemu dovolj skrbi, kajti sodnikov ne treba še več. Tudi inštruktorskega tečaja pri KZS se je udeležilo 6 tečajnikov — po dva iz Tolmina in Kanala ter po eden iz Ilirske Bistrice in Kobarida.

Vse to so bili pomembni koraki primorskih košarkarjev v preteklem letu. Žal seveda še nimajo vseh ugodnih pogojev za uspešnejši dvig košarke (predvsem manjka dvoran za zimsko vadbo), vendar so z žilavostjo in upornostjo pokazali marsikateremu kraju na podeželju, kako je treba »gristiti«, da se pride do uspehov. Prepričani smo, da bomo torej v letošnji sezoni o njih še marsikaj slišali.

-ml.

Ne tako društveni funkcionarji!

Košarkarji iz Stor so bili pred kratkim neljubno presenečeni. Sportno društvo Kovinar v Storah je imelo svoj občini zbor. Poleg drugih problemov so se lotili tudi vprašanja dela v posameznih društvenih sekcijah in ob razpravi je padla vmes beseda, naj bi košarkarsko sekcijo tega društva enostavno razpustili. Vzrok? Češ, da v Storah ni pravega zanimanja za to panogo. Ali to drži? Ne! Dejstva namreč govorijo popolnoma nasprotno. Košarkarska sekcija pri SD Kovinar je bila ustanovljena kot prva v slovenskih metalurških središčih in ima že svojo majhno tradicijo. Mladi člani tega kolektiva so storili precej za vključitev mladine v svoje vrste, razen tega pa so uspehi tudi s tem, da so zgradili v Storah dve odlični košarkarski igrišči. Nespretno je trditi, da bi v Storah ne bilo zanimanja za košarko, saj je sekcija lani poslala v tečaj za inštruktorje kar dva svoja člana, ki sedaj marljivo delata, čeprav se sekcija bori s finančnimi težavami. Vanjo pa je vključeno precejšnje število mladine in imajo sedaj člansko ekipo ter ekipi mladincev in mladink. Zato bi bilo res škoda, če bi prišlo do uresničitve predloga, ki ga je dal nekdo na skupščini. K sreči se to ni zgodilo! Pričakujemo pa, da bo odbor SD Kovinar v bodoče nudil svojim košarkarjem več moralne in materialne podpore, kot se je to doslej dogajalo.

Polot

LETO XV.

Stran 7

Štev. 6

Drugo mesto še vedno odprto

Današnja prvenstvena nedelja je spet prinesla nekaj presenečenj. Medtem ko Jeseničani nadaljujejo z zmagami na tekočem traku, je vse polno zapletljajev in ostrih borb za ostalo razvrstitev na prvenstveni lestvici. Partizan, ki je gostoval v Ljubljani in na Jesenicah, je v dveh tekmah pobral eno točko, ki je pa vendar zelo pomembna. Še

vedno ima namreč možnost osvojiti drugo mesto, čeprav je bilo že skoraj gotovo to mesto oddano Ljubljani. V primeru, da Jeseničani premagajo Partizana še v Beogradu, potem je Ljubljana zanesljivo druga, sicer pa se lahko zgodi, da bo celo odločala razlika v golih. Preseneča nas tudi zmaga Crvene zvezde nad Tašmajdanom

Škoda za zmago!

Vse je kazalo, da bo Ljubljana obdržala vodstvo in celo zvišala rezultat, ko se je vendarle srečala nasmešnila gostom. Prav v največji premoči Ljubljane je Partizan izenačil, kmalu za tem pa prešel tudi v vodstvo s 3:2. Razumljivo, da je bilo razočaranje med gledalci veliko, saj so pričakovali od svojih ljubljancev, če že ne zmage, vsaj neodločen rezultat. In kot rečeno, ko je vse kazalo, da bo Partizan pobral obe točki, je v zadnji minuti uspelo Osrečkemu rezultatu izenačiti.

Igra nas ni zadovoljila. Ljubljana je igrala slabše kot običajno na Jesenicah ali na tujih tleh sploh. Kje so vzroki za to je težko reči. Bili so počasnejši drsalci kot gostje, pa tudi v zaključnih akcijah vse preveč mlahavi. Med najboljšimi je bil Zupančič, solidno pa sta opravila svoj naloge še Čuček in Prosenec.

L. M.

Še enkrat neodločeno

Ljubljana, 8. febr. — Končno je imela Ljubljana vendarle športno srečo. Mislimo namreč na gledalce, ki so po dolgem času prišli na svoj račun. Vreme se je namreč »zjasnila« in nagajivo vreme je končno vendarle pokazalo prijaznejše lice. Na naravnem ledu sta se danes popoldne srečala stara rivala Ljubljana in Partizan. Prva tekma se je v Beogradu končala neodločeno 2:2, no, tudi tokrat ni bilo drugače in še enkrat sta se obe moštvi razšli s polovičnim izkupičkom.

Ljubljana : Partizan
3:3 (0:0, 2:1, 1:2)

Gledalcev nad 3000, strelci Prosenec 2 in Osrečki za Ljubljano, Jovanović I, Jovanović II ter Popović po 1 za Partizan.

Sodnika Pogačnik in Gorše.

Vse je kazalo, da bo Ljubljana na svojih tleh, pred svojim občinstvom klonila tekmeču iz Beograda. Bilo je samo eno minuto do konca igre, ko so že bolj ali manj razočarani gledalci zapuščali igrišče pod Cekinovim gradom. Toda glej, nenadoma se je odločil za strel prirebni Osrečki — in to kar naravnost s sredine igrišča — in gumijasta ploščica je med številnimi nogami našla pot v mrežo — 3:1! Veselje je bilo veliko, Ljubljana je »izvlekla« eno točko in si tako skoraj gotovo zagotovila drugo mesto.

In kako so potekali ostali dogodki! Lahko bi rekli, nič posebnega se ni danes zgodilo na drsališču pod Cekinovim gradom. Igra ni bila kdove kakor razburljiva, razen na trenutke, ko sta med Ljubljancema Zupančič, med igralci Partizana pa izvrstni Popović živahno zadržala okrog nasprotnega vratarja. Prva tretjina je prav zaradi te mlačnosti ostala brez gola. Fantje se niso bili segreli, nekaterim pa je pošla sapa (kaj, če jih ni morda večeraj zvečer pobodla pustna sobota?).

V drugi tretjini se položaj bistveno ni spremenil, morda le toliko, da smo videli tri lepe gole. Prvi gol je dosegla Ljubljana. Po krilu je ušel Gruden, prirebno izvalil vratarja iz vrat in oddal še lepše prostemu Prosenecu, ki ni imel več težkega dela — 1:0. Takoj za tem so isti podvig uprizorili napadalec Parti-

zana in rezultat je bil — 1:1. Ob malo večji pazljivosti tega gola ne bi bilo treba.

Po tem голу se je igra vendarle nekoliko razživela, uspešni so bili Ljubljanci, ki so to tretjino zaključili z zmagonosnim golom, ki ga je znova dosegel Prosenec.

Jeseničani ostanejo neporaženi

Jesenice, 8. febr. — Po naporni turneji v Avstriji so si jeseniški hokejisti priležni št 4 točke k svoji prav lepi bilanci v golih. Včeraj zvečer so nastopili proti Partizanu, danes pa proti moštvu Zagreba. V obeh srečanjih so kljub utrujenosti zanesljivo zmagali in si tako še bolj utrdili položaj na vrhu.

Jesenice : Partizan 5:1
(0:0, 4:1, 1:0)

Strelci: Valentar 2, Fele, Vidmar in Tišler po 1 za Jesenice, častni gol za Partizana pa je dosegel Holmus; pred 3000 gledalci sta sodila Gorše in Kerkoš.

Prva tretjina je prinesla enakovredno igro. Partizan se je zagnal z vso silo, ker je vedel, da ima pred seboj nevarnega, toda utrujenega tekmeča. Ta tretjina je torej ostala brez gola in je prinesla gledalcem veliko nezadovoljstvo. V drugi tretjini so Jeseničani prikazali lepši hokej. Očividno jih je podučil trener Wolkowski kako se spravi gumijasto ploščico v mrežo. Uspeh ni izostal. Prvi je potresel mrežo kar v prvi minuti Fele, kmalu za tem pa Valentar in Vidmar. Zadnja tre-

tjina je prinesla isto podobo kot prva. Gledalci so videli ponovno enakovredno igro dveh temperamentalnih partnerjev in čeprav so imeli eni kot drugi več možnosti za doseg golov, je ostalo le pri enem samem uspešnem strelu za Jesenice, ki je tudi rodil gol. Tekma je bila, kot rečeno, samo na trenutke zanimiva, sicer pa fair, tako da sodnika nista imela težkega dela.

Jesenice : Zagreb 13:2
(3:0, 6:0, 4:2)

Strelci: Valentar 5, Tišler 4, Fele 2, Vidmar 2 za Jesenice ter Tomič in Kajčič po 1 za Zagreb.

LESTVICA:

Jesenice	7	7	0	0	81:13	14
Ljubljana	9	4	3	2	51:33	11
Partizan	7	3	2	2	17:15	8
C. zvezda	9	3	1	5	21:47	7
Zagreb	7	2	0	5	20:65	4
Tašmajdan	7	0	2	3	22:36	2

Crvena zvezda : Tašmajdan
4:3 (1:1, 2:0, 1:2)

Partizan : Crvena zvezda
2:1 (2:1, 0:0, 0:0)

Partizan : Zagreb
4:1 (1:0, 2:0, 1:1)

Nastopile bodo štiri reprezentance

Se teden dni nas loči od zanimivega ženskega turnirja za pokal republike, o katerem smo že poročali, da bo letos v Ljubljani. Priprave organizatorjev so v polnem teku, prav tako pa si slovenski funkcionarji KZS prizadevajo, da bi sestavili čim popolnejšo slovensko reprezentanco.

Tudi iz drugih republik smo dobili vesti, da domači trenerji vneto skrbijo za dobro izbiro igralk, ki bodo nastopile v Ljubljani. Zlasti velja to za ekipo Srbije I, ki je najresnejši favorit za osvojitve prvega mesta.

To je tretji turnir

Doslej sta bila odigrana že dva turnirja, in sicer leta 1955 in 1958. Prvi turnir je bil prav tako v Ljubljani, kjer so prav tako nastopile štiri reprezentance. Zasedba je bila enaka, kot bo letos: Srbija I in II, Hrvatska in Slovenija. Tedaj so osvojile prvo mesto igralk Srbije I, medtem ko se je Slovenija uvrstila na častno drugo mesto pred Hrvatsko in Srbijo II. Slovenija je dosegla tedaj dve zmagi, poražena pa je bila od zmagovalne ekipe.

Precej močnejša je bila udeležba na drugem turnirju, ki je bil lani na Cetinju. Tedaj sta nastopili dve srbski ekipi, Hrvatska, Slovenija, BiH in Crna gora. Slovenke ob tej priložnosti niso bile tako uspešne in so zasedle 4. mesto, vrstni red pa je bil naslednji: Srbija I, Hrvatska, Srbija II, Slovenija, BiH in Crna gora.

Kako bo letos?

Organizatorjem, Košarkarski zvezi Slovenije, so se letos predstavile štiri ekipe: Srbija I in II, Hrvatska ter Slovenija. Slovenska reprezentanca bo imela od srede dalje skupne priprave, naši funkcionarji pa se nadejajo, da bo dosegla dostojen uspeh. Proti ekipi Srbije I seveda ne more računati na uspešen nastop, pač pa bi spet lahko zasedla drugo mesto.

Najmočnejša bo seveda, kot smo že rekli reprezentanca Srbije I, ki jo bodo sestavljale v večini igralk Crv. zvezde, razen njih pa še nekaj članice beograjskega Radničkega, Zelničarja in Partizana. Če upoštevamo imena Gec, Prelević, Cipruš, Radenković in še nekatera, potem lahko že kar naprej pripišemo prvo mesto tej ekipi.

V ekipi Srbije II bodo nastopile igralk NSK iz Novega Sada in Proleterja iz Zrenjanina, kjer je tudi nekaj prav dobrih košarkaric in bodo imele Slovenke z njimi dosti dela.

In Hrvatska? Jedro reprezentance bo sestavljeno iz članice Splita, ki se jima bodo pridružile še igralk Jugomontaže iz Zagreba.

Za dokončno sestavo slovenske reprezentance še ne vemo. Zaupana pa je večji roki trenerja Drago Kranjca, ki mu bo pomagal tudi kapetan reprezentance Janko Kavčič. Upajmo, da bosta imela pri sestavljanju srečno roko.

Pokal »Poleta« za 3. mesto

Tudi za ta turnir so organizatorji pripravili za posamezne ekipe lepe nagrade.

Ljubljana in Olimpija finalista

Na današnjih tekmah zimske košarkarske lige je spet prišlo do nekaterih presenečenj. V I. ligi so košarkarji »Ljubljane« prepričljivo porazili drugo ekipo Olimpije in tako postali kandidati za naslov prvaka zimske lige. O naslovu prvaka bo odločala finalna tekma med »Ljubljano« in prvim moštvom Olimpije, ki bo prihodnjo nedeljo (15. t. m.) v veliki dvorani GR, in sicer kot predtekma ženskemu republiškem turnirju. Pri moštvu »Ljubljane« sta se danes najbolj odlikovala Zupančič in Čretnik, pri Olimpiji pa Lokar in Vrhovec. Prijetno je presenetilo tudi moštvo iz Medvod, ki si je z zmago nad Svobodo zagotovilo mesto v sredini lestvice.

V II. ligi so Moščani porazili Proletarce iz Zagorja in s tem utrdili svoj položaj na vrhu lestvice. Nekoliko presenetljiva pa je v tej ligi zmaga Vrhničanov nad Partizanom

iz Zelene jame. Zelenojamčani so imeli nekoliko pred koncem tekme zmago v rokah, vendar so imeli smolo pri streljanju na koš in tako so doživeli tesen poraz.

Rezultati tekem — člani, I. liga:
»Ljubljana« : Olimpija II 65:45 (31:21). Odred : Rudar (Trbovlje) 38:21 (22:8). Partizan (Medvode) : Svoboda 49:45 (28:20).

Člani, II. liga: Partizan (Moste) : Proletarec 36:30 (18:17). Partizan (Tabor) : Partizan (Narodni dom) 51:34 (25:13). Partizan (Vrhnika) : Partizan (Zelena jama) 38:35.

Članice: Olimpija : Rudar (Trb.) 57:13 (22:7).

CLANI: II. SKUPINA — LESTVICA

Partizan Moste	5	3	0	0	146:95	6
Partizan Tabor	3	2	0	1	151:103	4
Partizan Vrhnika	3	2	0	1	119:118	4
Partizan Zelena jama	3	1	0	2	124:122	2
Proletarec	3	1	0	2	94:114	2
Partizan Narodni dom	3	0	0	3	96:158	0

Vsi najboljši v Ljubljani

Mrzlca naših namiznoteniških igralcev se stopnjuje iz dneva v dan. Vedno bolj se namreč približuje svetovno prvenstvo, ki bo konec marca v Dortmundu. V vrsti preizkušenj, ki še čakajo naše najboljšje tekmovalce, bo 14. in 15. februarja v Ljubljani prvi turnir reprezentantov. Nastopili bodo vsi naši najboljši: Harangozo, Marković II, Vogrin, Marković I, Hrbud, Franič, Uzorinac, Teran in Kern.

Gledalci pa si bodo lahko ogledali tudi medsebojna srečanja najboljših jugoslovanskih igralk, in sicer bodo nastopile: Čovičeva, Trampuževa, Plutova in sestra Nikolič.

Tekmovalci se bodo pomerili vsak z vsakim; turnir pa bo odigran v treh delih. Vsa srečanja bodo v veliki dvorani Gospodarskega razstavišča. in sicer

prvi del v soboto, 14. februarja od 17. do 20. ure;

drugi del v nedeljo, 15. februarja od 8. do 13. ure;

tretji del v nedeljo, 15. februarja od 15. do 19. ure.

Za tekmovanje je tudi uredništvo »Poleta« namenilo pokal.

Vstopnina za posamezni del tekmoovanja je 80 din, za vse tri skupaj pa 200 din. Ljubitelji zanimi-

vih športnih tekmovalcev si lahko nabavijo vstopnice v predprodaji na Gospodarskem razstavišču.

TERAN IN TRAMPUŽEVA NAJBOLJŠA

Kranj, 8. febr. Včeraj in danes je bil v organizaciji domačega Triglava v Kranju II. republiški turnir v namiznem tenisu za člane. Nastopili so tekmovalci Ljubljane, Kopra in Kranja.

Uspehu na minulem zveznem turnirju je Teran dodal tudi današnjo zmago. V finalu je po dobri igri premagal Kerna 3:1. Za vstop v finale je odpravil Tomca 3:0. Kern pa Tomažiča 3:0. Kot presenečenje lahko omenimo zmago Freluha II, ki je premagal Zajca 3:1. Tudi Kern je imel precej težav z Žezlino in ga je komaj odpravil 3:2.

Pri ženskah je Plutova zaradi boleznj odstopila že v polfinalu in je Trampuževa z lahkoto zmagala. V finalu je premagala Lampretovo 3:1. V ekipnem tekmovalstvu je bila Ljubljana dvakrat prva, obakrat z zmagama nad Triglavom.

Rezultati — moški A: Teran : Tomc 3:0, Kern : Tomažič 3:0, Teran : Kern 3:1. **Moški B:** Tigerman : Kovačič 2:0. **Ženske:** Trampuž : Jernejčič 3:0, Lampret : Plut 3:0, w. o. Trampuž : Lampret 3:0. **Dvojice:** moški: Teran-Tomc : Kern-Zajc 2:0. **Ženske:** Trampuž-Horvat : Črešnjevec-Errath 2:0. **Mešano:** Trampuž-Kern : Lampret-Tomc 2:1. **Ekipno:** moški — Ljubljana : Triglav 5:3, ženske — Ljubljana : Triglav 3:0. W. O.

Kegljaška republiška liga Konstruktor prodira

V drugem kolu republiške moške kegljaške lige so nastopili kegljači na stezah v Mariboru, Celju, Kranju in na Jesenicah, medtem ko v Ljubljani spet ni bilo nobene tekme, ker je bil na kegljišču Gradisa prosti termin. Najboljši uspeh so vsekakor dosegli kegljači Konstruktorja, ki so zmagali na četverboju v Mariboru in Celju. Zanimivo pa je, da je proti pričakovanju nekoliko razočaral kranjski Triglav, ki je nastopil brez Turka in Lada Ambrožiča. Majhno presenečenje predstavlja zmaga Kranjske gore v Kranju in zelo slaba rezultata Zvezde v Celju in Mariboru. Po drugem kolu je vrstni red naslednji: Branik 13.096, Konstruktor 13.057, Jesenice 13.027, Triglav 12.951, Ljutomer 12.684, Lokomotiva 12.675, Rudar 12.657, Gradis Jes. 12.642, Zvezda 12.418, Gorjanci 12.385 itd.

Rezultati II. kola — Maribor: Konstruktor 6582, Triglav 6501, Lokomotiva 6380, Zvezda 6329, Celje: Konstruktor 6475, Triglav 6450, Lokomotiva 6295, Zvezda 6089. **Kranj:** Kranjska gora 6414, Ljubljana 6411, Gradis Lj. 6319, Beton 6301.

Zmagovita reprezentanca bo prejela pokal Sportne zveze Slovenije, pokal za drugo mesto bo poklonila Okrajna športna zveza v Ljubljani, tretje plasirani ekipi pa bo podelila pokal uredništva »Poleta«. Razen tega pripravljamo naše uredništvo za nastopajoče in gledalce še prijetno presenečenje, ki pa je za zdaj še »zaupna tajnost«.

Poseben mlg tega turnirja, ki se bo začel v nedeljo, 15. t. m. zvečer in bo trajal še v ponedeljek in torek, bodo tudi nastopi moških ekip Olimpije, Ljubljane in Odreda, ki bodo odigrali vsak dan po eno predtekmo. Prva predtekma bo že v nedeljo med Ljubljano in Olimpijo.

Spored ženskih tekem je naslednji: 15. II. Hrvatska : Srbija I, Slovenija : Srbija II, 16. II. Hrvatska : Srbija II, Srbija I : Slovenija in 17. II. Srbija I : Srbija II, Hrvatska : Slovenija.

Revija alpskih smučarjev v GA-PA

(Nadaljevanje s 1. strani)

tom 1:54,3 pred Svicarko Berthod 1:54,8. Naša tekmovalka Slavica Zupančič je nesrečno padla in ostala za zmagovalko za polnih 15 sekund ter na koncu obstala na 33. mestu. Ankeletova pa je bila še za deset mest slabša. Ker sta se obe tekmovalki plasirali slabše od 30. mesta, danes nista smeli nastopiti v slalomu.

Zmagovalka ženskega slaloma je bila Američanka Betsy Snite. Njena najnevarnejša konkurentka

Nemka Sperl pa se je v drugi vožnji nekoliko zapletla med palicami in tako zasedla šele tretje mesto.

Rezultati: 1. Snite (ZDA) 79,2, 2. Heggveit (Kanada) 79,3, 3. Sperl (Nem) 79,4, 4. Schier (It) 81,6, 5. Henneberger (Nem) 81,8, 6. Netzer (Avstr) 82,3. V kombinaciji so se smučarke razvrstile takole: 1. Heggveit (Kanada), 2. Snite (ZDA), 3. Netzer (Avstr).

Danes dopoldne so tekmovali tudi moški v slalomu na progi, ki je bila dolga 500 m z višinsko razliko

190 m in 73 oz. 76 vrati. Nastopilo je 58 smučarjev z Avstrije, Nemčije, Švice, Italije, Francije, ZDA, Španije in Jugoslavije. Prvo mesto je osvojil Bontieu (Fr) z rezultatom 120,6 sek., takoj za njim pa je bil Leitner (Zah. Nem.) s 120,7. **Rezultati:** 1. Bontieu 120,6, 2. Leitner (Nem) 120,7, 3. Hinterseer (Avstr) 121,3, 10. Schranz 124,6.

V kombinaciji so se moški razvrstili takole: 1. Schranz (Avstr) 3:15 točk, 2. Staub (Švica) 3:28, 3. Gramshammer (Avstr) 3:01, 4. Forrer (Šv) 3:10, 5. Bontieu (Fr) 3:45, 6. Bozon (Fr) 6:51, 7. Ling (Nem) 7:43, 8. Alberti (It) 7:55.

Tik pred zaključkom redakcije smo prejeli tudi rezultate naših tekmovalcev: Peter Lakota je zasedel prvo dobro 27. mesto z rezultatom 145,4, medtem ko je Šumi zasedel 38. mesto s časom 173,8.

Klubsko prvenstvo Triglava v slalomu

Kranj, 8. februarja. Na Krvavcu so imeli smučarji kranjskega Triglava danes klubsko prvenstvo v slalomu za moške in ženske. Proga, ki jo je postavil Magušar, je bila srednjetežka in dolga 380 m z višinsko razliko 95 m in 40 vrati.

Rezultati — moški: 1. Jocič Miloš 1:54,1, 2. Raković 1:56,0, 3. Gorjanc Franc 2:00,7. **Ženske:** 1. Jamnik Barbka 1:33,0. Favorit za prvo mesto Jamnik je v prvem teku zgrešil vrata, v drugem pa postavil najboljši čas 46,0.

Zmaga hokejistov ZDA

V Zürichu je hokejska reprezentanca ZDA prepričljivo premagala reprezentanco Švice 11:2 (4:1, 4:1, 3:0).

V švedskem mestu Karlstad je gostovala kanadska reprezentanca v hokeju na ledu in premagala domače moštvo s 14:1 (7:0, 4:0, 3:1).

Prvo mesto za »Pokal Kurikkala« so tako osvojili Italijani, ki so dosegli 73,1 točke. Slede: Zah. Nemčija 134,9, Francija s 142,0, Jugoslavija 187,5, Švica 286 in Avstrija 376,3.

Jugoslavija četrta

NA POKALU „KURIKKALA“

Ramsau pri Schladmingu, 8. febr. Prvi dan tekmovalja za »Pokal Kurikkala« je bil v soboto na sporedu tek na 15 km. Zmagovalec Francoz Jean Mermet je potreboval za progo 54,24 minut. Drugi je bil Italijan Giuseppe Florian s 55,06 in tretji prav tako Italijan Compagnoli s 55,20. Jugoslovanski tekači, ki so imeli mnogo manj treninga kakor ostali, so se uvrstili na pričakovana mesta. Tako je bil Janez Pavčič 23. s 57,30, Zdravko Hlebanja 27. z 58,29, Roman Seljak 36. z 1:07,0, Stefan Robač 41. z 1:02,19 in Franc Lakota 45. z 1:03,30. Proga je bila težka.

Istega dne so tekmovali tudi ženske na 10 km. Zmagala je Biegunova (Poljska) z 39:19, druga je bila Černjavska (Poljska) 38:22, tretja pa Rita Blazl (Zah. Nem) 39:23. Naša tekmovalka Mara Rekarjeva se je uvrstila s časom 40:10 na 4. mesto, medtem ko je bila Belajeva 10. z 42:40.